

ΔΥΝΑΜΙΚΟ

JUDO-KARATE

ΕΙΔΙΚΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΕΓΚΥΡΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ — Νο 9 — ΙΟΥΛΙΟΣ 1978 — ΔΡΧ. 40

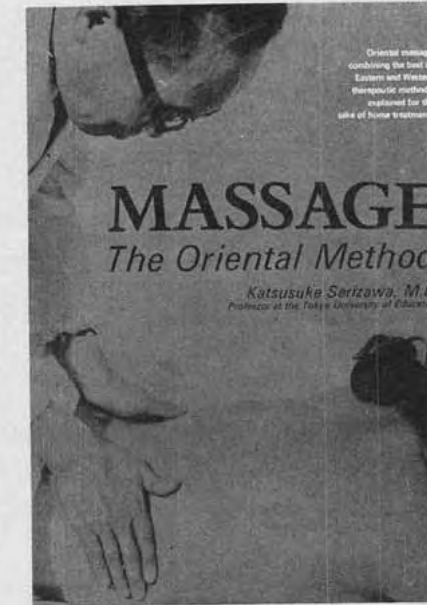
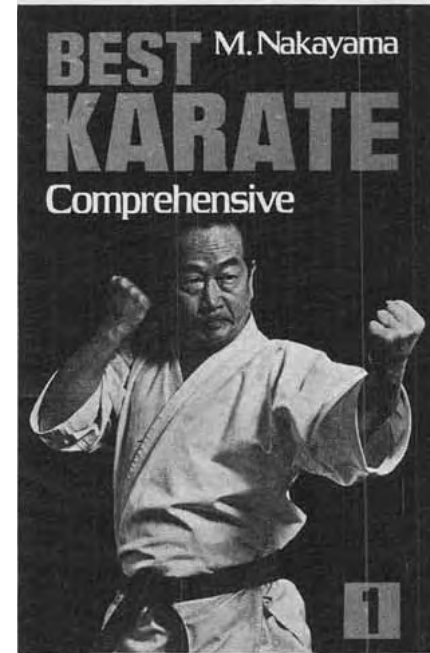
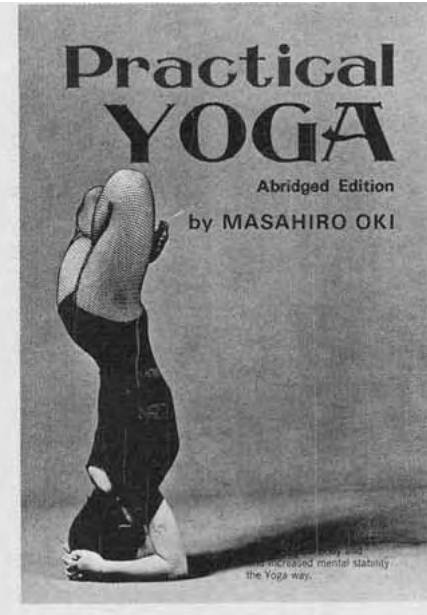
JUDO-KARATE * JUDO-KARATE * JUDO-KARATE * JUDO-KARATE * JUDO-KARATE * JUDO-KARATE

τζοϋντο
καράτε
τάε-κβόν-ντό
αϊκίντο
ζίου-ζίτσου
κούνγκ-φού

Έλ Κουρϋ
Όκινάουα-Ταΐ
Μπρούς Λή
Μαθήματα :
τζοϋντο -
καράτε

9

ΔΕΛΤΙΟ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

Παρακαλώ, θά ήθελα νά μου στείλετε ταχυδρομικῶς μέ συστημένο δέμα τά βιβλία πού σημειώνω μέ στὸν παρακάτω πίνακα:

Σᾶς στέλνω, παράλληλα, ταχυδρομική ἐπιταγή μέ τήν ἀξία τῶν βιβλίων πού ζητῶ καί ἐπί πλέον 20 δρχ. γιά ἐξοδα ἀποστολῆς. Τά στοιχεῖα μου εἶναι γραμμένα πίσω.

1) Μικρή Ἐγκυκλοπαίδεια τοῦ Judo	250 δρχ.	☐
2) Ζωτικό Καράτε	160 δρχ.	☐
3) Judo in Action, Throwing Techniques	280 δρχ.	☐
4) Judo in Action, Grappling Techniques	280 δρχ.	☐
5) Best Karate, 1 Comprehensive	330 δρχ.	☐
6) Basic Karate for Women	430 δρχ.	☐
7) Practical Yoga	230 δρχ.	☐
8) Massage: The Oriental Method	330 δρχ.	☐

Άρτινός Γεράσιμος: Μαθηματικός, 2 dan στο judo από τό Kodokan, 1 dan στο Shorinji-Kempō (κάτοικος Τόκυο).

Βλάτσας Γιώργος: Ίατρος, 1 dan στο judo, προπονητής στην ΧΑΝ Θεσσαλονίκης.

Βούβουλης Άγης: Οικονομολόγος, 1 dan στο judo.

Βουτσάρης Βασίλης: Επιχειρηματίας, καφέ ζώνη στο judo, προπονητής του τμήματος judo του Όμιλου Άντισφαιρίσεως.

Ευαγγέλου Λίτσα: Καφέ ζώνη στο karate από την JKA.

Hanson-Lowe John: Διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Λονδίνου, 4 dan στο judo (73 ετών), συγγραφέας, άρθρογράφος, εκδότης (κάτοικος Τόκυο).

Κατσιάρης Δημοσθένης: Μαθηματικός, ιδρυτής του τμήματος judo της ΧΑΝ Θεσσαλονίκης και προπονητής της ομάδας αγώνων του ίδιου συλλόγου.

Κοντοζής Μάριος: Φοιτητής Έγκληματολογίας, 1 dan στο karate από την JKA.

Κουτσούκης Πάρις: Ψυχολόγος, καφέ ζώνη στο judo (κάτοικος Strasbourg, Γαλλία).

Κωστοπούλου Νίκα: Άεροσυνόδος, καφέ ζώνη στο karate από την JKA.

Μουρουδέλη Ρούλα: Φοιτήτρια Αρχιτεκτονικής Ε. Μ. Πολυτεχνείου, καφέ ζώνη στο karate από την JKA.

Ootake Tetsuo: Οικονομολόγος, 3 dan στο karate από την JKA, εκπαιδευτής του τμήματος karate του Ε. Μ. Πολυτεχνείου.

Πανωλιάσκος Γιάννης: Άστυνομικός, 1 dan στο karate από την JKA.

Παπαγεωργακόπουλος Θάνος: Δικηγόρος, 1 dan στο Wado-Ryu karate από την AJKF, 2 dan στο Hak'o-Ryu ju-jitsu, εκπαιδευτής AKDA, Άθηναϊκής Λέσχης, Degree College και Λιμενικού Σώματος.

Παπαϊωάννου Θεόδωρος: Σπουδαστής Μηχ/γος-Ήλ/γος Ε. Μ. Πολυτεχνείου, 1 dan στο karate από την JKA.

Πιντέρης Γιώργος: Ψυχολόγος, 2 dan στο Wado-Ryu karate από την AJKF.

Πολίτης Κώστας: Ναυπηγός, 1 dan στο Aikido από την IAF.

Ραφτάκης Νίκος: Σπουδαστής Μηχ/γος-Ήλ/γος Ε. Μ. Πολυτεχνείου, 1 dan στο karate από την JKA.

Ροντογιάννης Γιώργος: Ίατρος των Σπόρ, διπλωματούχος της Σχολής Έξειδικεύσεως στην Ίατρική των Σπόρ του Πανεπιστημίου της Ρώμης.

Σανιώτης Γιώργος: Καθηγητής Σωματικής Άγωγής, 2 dan στο karate από την JKA.

Tansley Arthur: Έπαγγελματίας φωτογράφος, 3 dan στο judo από τό Kodokan, κάτοικος Tokyo).

ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE

ΕΓΚΥΡΟ ΜΗΝΙΑΙΟ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ίδρυτής — Ίδιοκτήτης — Έκδότης: Θύμιος Κ. Περισίδης

Γραφεία: Ρεθύμνου 8 — Άθήνα 147

Γραμματεία: Ίωάννα Θ. Κοκόση, τηλ. 8216-509

ΤΕΧΝΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

Έπεξεργασία κειμένων: Κοσμάς Περισίδης

Έπιμέλεια εκδόσεως: Θύμιος Περισίδης

Μεταφράσεις: Σόφη Άγγέλη
Γιάννης Ματσόπουλος
Έλενα Ματσούκα

Μακέττες: Σίσσυ Πετρίδου

Φωτοστοιχειοθεσία: Γ. Λεοντακιανάκος & Υιοί

Διορθώσεις: Κοσμάς Περισίδης

Φωτογραφίες: Χρήστος Άντωνιάδης & ΣΙΑ Ε.Ε.

Έκτύπωση: Σ. Λεούσης — Δ. & Γ. Μαστρογιάννης Ο.Ε.

Βιβλιοδεσία: Χ. Χρονόπουλος

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

Έλλάδα, Κύπρος 250 δρχ.
Ευρώπη (αεροπορικῶ) 350 δρχ.
Άμερική, Ίαπωνία (αεροπορικῶς) 400 δρχ.
Αυστραλία (αεροπορικῶς) 550 δρχ.
Έπιταγές πρὸς «Ε. Περισίδη, Ρεθύμνου 8, Άθήνα 147» γιὰ ἐξάμηνη συνδρομή στο περιοδικό «ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE».

ΔΕΛΤΙΟ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Παρακαλώ, θά ήθελα νά παίρνω από τόν μήνα (έτος) καί γιὰ ἕξι μῆνες τό περιοδικό «ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE» στή διεύθυνση

ΟΝΟΜΑ _____

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ _____

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ _____

Έπίσης θά ήθελα νά μου στείλετε τά τεύχη ὑπ' ἀριθμ. _____ . Μέ ταχυδρομική ἑπιταγή στέλνω τό ποσό τῶν 250 δρχ. γιὰ τήν ἐξάμηνη συνδρομή μου σύν _____ X 40 = _____ δρχ. γιὰ τά προηγούμενα τεύχη πού ζητῶ.

Φίλοι μας ἀναγνώστες:

Συνεπείς στίς ὑποσχέσεις μας, ἔστω καί μέ λίγη καθυστέρηση, ἀρχίζουμε ἀπό αὐτό τό τεύχος τή δημοσίευση τῆς διεθνῶς γνωστῆς σειρᾶς βιβλίων "BEST KARATE" σέ μορφή μαθημάτων. Τά βιβλία αὐτά εἶναι τά πιό ἐνημερωμένα, τά πιό ἐπιστημονικά, τά πιό παραστατικά καί τά πιό μεταδοτικά στό εἶδος τους. Εἶναι τόσο σύγχρονα ὥστε μόλις στίς μέρες μας τελείωσε ἡ ἐκδοση τοῦ τρίτου βιβλίου τῆς σειρᾶς (ἀπό τά ὀκτώ πού προγραμματίζεται νά περιλαμβάνει) στήν ἰαπωνική καί ἀγγλική. Ταυτόχρονα, τά βιβλία αὐτά μεταφράζονται σέ περισσότερες ἀπό δέκα γλώσσες. Καταφέραμε, μέ πολλά ἔξοδα εἶναι ἀλήθεια νά ἐξασφαλίσουμε τά ἀποκλειστικά δικαιώματα γιὰ τήν ἐκδοση στήν ἑλληνική γλώσσα γιὰ τήν ἱκανοποίηση τῆς ἐπιθυμίας τῶν ἐκατοντάδων ἀναγνωστῶν μας. Εὐχαριστοῦμε καί ἀπό αὐτή τή θέση τήν ἰαπωνική ἑταιρεία KODANSHA INTERNATIONAL γιὰ τήν ἐμπιστοσύνη της.

Μέ τήν εὐθύνη τῆς ιδιότητάς μας σάν μοναδικό περιοδικό στό εἶδος μας ἀναλάβαμε μιά ἔρευνα σχετικά μέ τίς πολεμικές τέχνες πού διδάσκονται στήν Έλλάδα καί τούς ἀντιπροσώπους τους. Έπιθυμία μας εἶναι νά κατατοπίσουμε τό ἑλληνικό κοινό γιὰ τήν προέλευσή τους, τήν ὀργάνωσή τους καί τούς δασκάλους τους. Τονίζουμε πῶς δέν εἴμαστε προκατειλημμένοι ἐναντίον ὁποιασδήποτε τέχνης ἡ ὁποιοῦδήποτε δασκάλου. Ἡ ἔρευνά μας εἶναι τελείως ἀντικειμενική καί ἔχει σκοπό νά ἐνημερώσει καί νά προσανατολίσει σωστά τούς ἀναγνώστες μας. Ἄν παρ' ὅλα αὐτά ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις ἡ διάθεση γιὰ συζήτηση, εἴμαστε πρόθυμοι νά φιλοξενήσουμε στίς σελίδες τοῦ περιοδικοῦ μας κάθε λογικό καί καλό γραπτό πού θά ἐκθέτει τυχόν ἄλλες ἀπόψεις. Φυσικά ὅλα αὐτά ἰσχύουν μόνο γιὰ γνήσιους εκπαιδευτές καί γιὰ πολεμικές τέχνες μέ διεθνή ἀναγνώριση.

Θύμιος Περισίδης

Τό περιοδικό «ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE» δέχεται εὐχαρίστως ἄρθρα σχετικά μέ τό ἀντικείμενό του γιὰ δημοσίευση ἀπό κάθε ἀναγνώστη του.

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα δέν ἐκφράζουν ἀπαραίτητα τίς ἀπόψεις τοῦ ἐκδότη.

Ἄπαγορεύεται ρητῶς ἡ κατά ὁποιοδήποτε τρόπο ἀναπαραγωγή ἄρθρου ἡ φωτογραφίας, ἂν δέν προηγηθεῖ ἔγγραφη ἀδεια τοῦ ἐκδότη.

ΔΥΝΑΜΙΚΟ JUDO-KARATE

Τό φωτομοντέλο Mitsiko σέ στιγμιότυπο ἀπό πρόπονηση karate.

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ:

ΤΖΟΥΝΤΟ

Judo: μάθημα 7, ἀπό τούς Γ. Άρτινό καί Θ. Περισίδη... 13
Έμβάθυνση στίς βασικές ἀρχές τοῦ judo, ἀπό τόν Dr. J. B. Hanson-Lowe 8

KARATE

Karate: μάθημα 5, ἀπό τούς Γ. Σανιώτη καί Θ. Περισίδη 26
Άπό τό ἡμερολόγιο ἐνός καρατέκα, ἀπό τόν Μ. Κοντοζῆ 42

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ

Έπίδειξη παλιῶν πολεμικῶν τεχνῶν στό Τόκυο, ἀπό τόν Γ. Άρτινό 10
Αἰκίνο: ἱστορία καί τέχνη, ἀπό τόν Κ. Πολίτη 38
Ju-jitsu: ἱστορικό-σκέψεις-σχόλια, ἀπό τόν Θ. Παπαγεωργακόπουλο 46

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ - ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Μασ. Όγιάμα: ρεαλιστική συνέντευξη, ἀπό τόν Γ. Άρτινό 6
Όκινάουα-Τάι καί Μ. Τατέτσου, ἀπό τόν Μ. Κοντοζῆ.. 22

ΔΙΑΦΟΡΑ

Έλ Κουρὺ, Γίν-Γιάνγκ, Όκινάουα-τάι, IBBA, ΣΕΓΑΣ καί Γ.Γ. Άθλητισμοῦ, ἀπό τόν Γ. Άρτινό 19
Νέα - Εἰδήσεις - Περίεργα, ἀπό τήν Ίωάννα Κοκόση .. 24
Ό τζουντόκα χωρίς κιμονό, μυθιστόρημα, μετάφραση Γ. Ματσόπουλος 34
Μπρούς Λή: ὁ θρύλος, 40
Άλληλογραφία μέ τούς ἀναγνώστες, ἀπό τήν Ίωάννα Κοκόση 44

Mas. Oyama: ρεαλιστική συνέντευξη

Από τον Γεράσιμο Άρτινός

ΤΟΚΥΟ, Μάιος 1978

Είναι γνωστό ότι το KYOKUSHINKAI Καράτε δημιουργήθηκε στην Ιαπωνία από τον Κορεάτικης καταγωγής MASUTATSU OYAMA 32 χρόνια πριν.

Ο πασίγνωστος σε όλο τον κόσμο από το σπασίμο των κεράτων 49 ταύρων με γυμνά χέρια, MAS OYAMA Ίδρυσε το 1946 το KYOKUSHINKAI Καράτε με σημερινό HOMBU (άρχηγείο) το KYOKUSHINKAI KAN στο IKEBUKURO του Τόκιο. Μόνο στην Ιαπωνία υπάρχουν σήμερα 33 παραρτήματα του KYOKUSHINKAI και είναι διαδεδομένο σε όλες σχεδόν τις χώρες του κόσμου. Περισσότερο από ένα εκατομμύριο άθλητές σε όλο τον κόσμο ασχολούνται μ' αυτό. Στην Ελλάδα υπάρχει μόνο ένα κλάμπ στη Λάρισα με άδεια από τον MAS OYAMA να αντιπροσωπεύει το KYOKUSHIN στην Ελλάδα. Ο διευθυντής του είναι ο κ. Σ. Παπανικολάου.

Το KYOKUSHINKAI Καράτε είναι ένα "φούλ κόντακτ" καράτε και θεωρείται "BUDO" δηλ. πολεμική τέχνη και όχι "σπόρ" όπως τα περισσότερα από τα άλλα καράτε. Στην προπόνηση και στους αγώνες επιτρέπονται κτυπήματα σε όλο το σώμα εκτός από γροθιές στο πρόσωπο και κλωτσιές στα γεννητικά όργανα. Επίσης απαγορεύεται να επιτεθούν οι άθλητές επ' όσον κρατάει ο ένας τον άλλο με τα χέρια. Αυτόι είναι οι μοναδικοί περιορισμοί του KYOKUSHINKAI, οτιδήποτε άλλο επιτρέπεται.

Όπως καταλαβαίνει κανείς με αυτό τον τρόπο μάχης δημιουργούνται πανίσχυροι άθλητές που είναι μαθημένοι όχι μόνο να δίνουν αλλά και να "παίρνουν" πολλά κτυπήματα χωρίς να πέφτουν ή να σταματάνε τον αγώνα από τον πόνο. Παρόμοια προπόνηση του κορμιού γίνεται και στο ταϊλανδέζικο "κίμ μπόξιν" όπου οι άθλητές χτυπάνε τα σώματά τους με βαριά κομμάτια καουτσούκ και λαστιχένιες μπάλλες για την απόκτηση άντοχης.

Το KYOKUSHINKAI έχει πολλούς έχθρους σε όλο τον κόσμο, απλώς και μόνο επειδή έχει την παγκόσμια φήμη του "πιό δυνατού καράτε στον κόσμο" και της "άνοικτης προκλήσεως" που υπάρχει πάντα προς κάθε άλλο καράτε, μπόξ, κούνγκ-φού ή οποιαδήποτε άλλη τέχνη, να λάβουν μέρος στο παγκόσμιο πρωτάθλημα KYOKUSHINKAI που γίνεται στο Τόκιο κάθε 4 χρόνια. Προσωπικά, έχω παρακολουθήσει πολλούς αγώνες KYOKUSHINKAI και μπορώ να πω ότι η άνωτέρω δήλωση δεν απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Ίσως βέβαια η αντίληψη αυτή να προέρχεται από το γεγονός ότι το KYOKUSHINKAI "δείχνει" στους αγώνες όλο του τον δυναμισμό. Ένω τα άλλα καράτε με τα ελεγχόμενα κτυπήματα αφήνουν κρυφό το αποτέλεσμα και πρέπει ο θεατής να φανταστεί τι θα γινόταν εάν ένα από τα λεγόμενα "KILLING PUNCH" ή "KILLING KICK" δεν σταματούσε 2-3 εκατοστά πριν από το στόχο. Φυσικά δεν είμαι εγώ αυτός που θα αξιολογήσει τα διάφορα καράτε και θα πει πιο είναι το δυνατότερο. Αφήνω αυτό το πρόβλημα για τους MASTERS.

Ο KANCHO MAS OYAMA είναι ένας άνθρωπος κυριολεκτικά άφοσιωμένος στο καράτε του. Φιλικός, άνοιχτόκαρδος και μιλάει τόσο ειλικρινά που δίνει την εντύπωση παιδιού.

Αναφέρω μερικά χαρακτηριστικά από την συνομιλία μας.

ΕΡΩΤ. Τι γνώμη έχετε για τον Μπρούς Λή κ. OYAMA;

ΑΠΑΝΤ. Πιθηκοδουλειές (MONKEY BUSINESS).

ΕΡΩΤ. Ποιά είναι η γνώμη σας για το κούνγκ-φού; Έχω ακούσει από πολλούς ότι θεωρείται μια τρομερή πολεμική τέχνη. Άληθεύει;

ΑΠΑΝΤ. Το κούνγκ-φού δεν το κατατάσσω στις πολεμικές τέχνες. Το θεωρώ τέχνη αλλά ... χορευτική τέχνη. Το κούνγκ-φού είναι χορός.

ΕΡΩΤ. Μπορώ να το γράψω αυτό στο περιοδικό μου ότι το είπατε έσεεις κ. OYAMA;

ΑΠΑΝΤ. Ασφαλώς για να μου πάρεις συνέντευξη δεν ήρθες εδώ;

ΕΡΩΤ. Μπορείτε να μου δώσετε μερικά παραδείγματα από άποτελέσματα αγώνων μεταξύ άθλητών κούνγκ-φού και KYOKUSHINKAI;

ΑΠΑΝΤ. Βέβαια. Συχνά στους περιφερειακούς Ιαπωνικούς αγώνες του KYOKUSHINKAI παίρνουν μέρος άθλητές του κούνγκ-φού από HONG-KONG, TAIWAN κλπ., αλλά τα άποτελέσματά τους είναι άπογοητευτικά.

Τό 1974 σ' ένα ταξίδι μου στη Σινγκαπούρη και Χόνγκ-Κόνγκ δήλωσα στον τύπο ανοικτά ότι θεωρώ το κούνγκ-φού χορό και προκάλεσα τους άθλητές του να έρθουν στους παγκόσμιους αγώνες του KYOKUSHINKAI στο Τόκιο τον επόμενο χρόνο (1975). Οι παράγοντες του κούνγκ-φού και οι άθλητές εξαγριώθηκαν με αυτό που είπα. Πολλά ειπώθηκαν έναντιον του KYOKUSHINKAI. Τό 1975 ήρθαν στο Τόκιο για τους αγώνες άθλητές του κούνγκ-φού από Σινγκαπούρη και Χόν-Κόνγκ, όπως επίσης και Ταϊλανδέζοι "κίμ μπόξερς".

ΕΡΩΤ. Τι άποτελέσματα είχαν οι αγώνες;

ΑΠΑΝΤ. Όλοι οι άθλητές του κούνγκ-φού έχασαν όλους τους αγώνες τους με νόν-αουτ, και μάλιστα πολύ γρήγορα. Οι "κίμ μπόξερς" έχασαν επίσης αλλά οι αγώνες τους διάρκεσαν περισσότερο και οι ίδιοι έδειξαν μεγάλη άντοχη στο να δέχονται χτυπήματα.

ΕΡΩΤ. Ποιός κέρδισε το πρωτάθλημα;

ΑΠΑΝΤ. Άθλητής του KYOKUSHINKAI.

ΕΡΩΤ. Έχουμε στην Ελλάδα κάποιον Λιβανό όνομαζόμενο JEAN CHAKIB EL KHOURY (δείχνω το βιβλίο με τα δίπλωμα του SUPREME GRAND MASTER), τον γνωρίζετε κ. OYAMA;

ΑΠΑΝΤ. Όχι. Πρώτη φορά τον βλέπω και ακούω το όνομά του.

ΕΡΩΤ. Ο κ. EL KHOURY ισχυρίζεται ότι το κούνγκ-φού έχει άγγιγμα θανάτου, ηλεκτρικό χέρι, συνεχή κλωτσιά, μυστικές τεχνικές κλπ. Είναι αντίκητο με άλλα λόγια. Τι γνώμη έχετε;

Ο κ. Μασ. Ογιάμα και ο συνεργάτης μας κ. Γεράσιμος Άρτινός κατά τη συζήτησή τους στο γραφείο του πρώτου στο άρχηγείο του Κιοκουσινκαϊκάν.

ΑΠΑΝΤ. Άς έρθουν στο Τόκιο στο πρωτάθλημα του KYOKUSHINKAI τό 1979 να μάς τά δείξουν και μάς.

ΕΡΩΤ. Μπορώ να γράψω ότι τους προκαλείτε να λάβουν μέρος στους αγώνες του 1979;

ΑΠΑΝΤ. Μπορείς να γράφεις ότι όχι μόνο τους άθλητές του κούνγκ-φού προκαλώ αλλά και τους άθλητές οποιαδήποτε συστήματος καράτε να συμμετάσχουν στους αγώνες του KYOKUSHINKAI στο Τόκιο τό 1979.

ΕΡΩΤ. Γνωρίζετε κ. OYAMA μία Άμερικανική όργάνωση IBBA (INTERNATIONAL BLACK BELTS ASSOCIATION). Αυτό που αναφέρεται στο βιβλίο;

ΑΠΑΝΤ. Όχι δεν τό έχω ξανακούσει αυτό. Πάντως στην Άμερική υπάρχουν χιλιάδες όργανώσεις καράτε και πολεμικών τεχνών που κάνουν "μπίζνες".

ΕΡΩΤ. Ποιά είναι η γνώμη σας για το καράτε σε όλον τον κόσμο;

ΑΠΑΝΤ. Σήμερα το καράτε έχει γίνει "μπίζνες" σχεδόν σε όλο τον κόσμο. Αυτό έχει σαν άποτέλεσμα ένα "σπασίμο" στη διανοητική και φυσική πειθαρχία των άθλητών. Πολλά είδη καράτε δεν έχουν "φούλ κόντακτ" κάνουν "πρωταθλήματα χορού" παρά καράτε. Το καράτε σήμερα έχει ξεπέσει από την παλιά του μεγαλοπρεπή θέση. Όταν δημιουργήσα τό KYOKUSHINKAI που σημαίνει "ο άληθινός όδρος" είχα και έχω πάντοτε στό μυαλό μου να φτάσω τό καράτε στην παλιά του όδξα και μεγαλοπρέπεια.

ΕΡΩΤ. Δεν έχει κινδύνους τό "φούλ κόντακτ" καράτε;

ΑΠΑΝΤ. Στην άρχη οι άρχάριοι και άσυνήθιστοι σ' αυτό τό είδος έχουν άτυχήματα. Άλλά με σωστή και έπαρκή έκπαίδευση δεν διατρέχει κανείς κίνδυνο από τό "φούλ κόντακτ". Από την άλλη πλευρά χωρίς "φούλ κόντακτ" καράτε, δεν είναι καράτε.

— Εύχαριστώ πάρα πολύ κ. OYAMA για τό όσα μου είπατε. Περιμένω άνυπόμονα τό πρωτάθλημα του 1979.

Οι αναγνώστες του "J-K" θα έχουν την άποκλειστική και πλήρη περιγραφή των αγώνων του KYOKUSHINKAI 1979.

Προσωπικά δεν πιστεύω ότι θα εμφανιστεί κανένας Έλληνας να λάβει μέρος στους αγώνες. Άν όμως κάποιος τολμήσει και έλθει τό "J-K" θα τον τιμήσει με μία πλήρη φωτογραφική περιγραφή είτε με τίς δάφνες της νίκης είτε στο ... φορείο.

Όπως φυσικά ξέρουν όρισμένοι αναγνώστες, γίνεται μία κίνηση στην Ελλάδα για την άνάπτυξη και διάδοση του KYOKUSHINKAI Καράτε. Είμαι βέβαιος ότι σε μία δετία θα έχουμε πραγματικά ικανούς "φούλ κόντακτ" καρατέκα που θα τολμούν να έρχονται στο Τόκιο για παγκόσμια άναμέτρηση.

Επίσης κρατάμε υπό συζήτηση τό θέμα του πώς θα έρχονται ένας ή δύο Έλληνες (που θα θέλουν να γίνουν έπαγγελματίες στο καράτε) ανά δύο χρόνια για διετή έκπαίδευση στο Τόκιο με τό σύστημα UCHIDESHI, δηλ. μαθητής οικότροφος, χωρίς να πληρώνει για να δημιουργηθεί έστια KYOKUSHINKAI στην Ελλάδα. Άλλά θα ξαναγράψουμε άργότερα γι' αυτό τό θέμα.

Γεράσιμος Άρτινός

Έάν κανείς αναγνώστης θέλει περιοδικά, βιβλία ή οποιαδήποτε πληροφορία περί KYOKUSHINKAI μπορεί να γράψει στη διεύθυνση:

KYOKUSHINKAI KARATE
C/O KYOKUSHINKAIKAN, MISS C. WILBY
3-3-9 NISHI IKEBUKURO, TOSHIMA-KU
TOKYO 171, JAPAN

ἐμβάθυνση

στὶς βασικὲς ἀρχές

τοῦ judo

Ἐκ τῆς φωτογραφίας τοῦ Dr. John B. Hanson-Lowe
4 ντάν στοῦ τζούντο ἀπὸ τὸ Kodokan

Μετάφραση: Γεράσιμος Ἀρτινός
Φωτογραφίες: Arthur Tansley

Τὸ copyright διατηρεῖται ἀπὸ τὸν ἀρθρογράφου

Συνέχεια 3η.

2. Τὸ KUMIKATA (κουμικάτα=πιάσιμο)

Ὅταν πιάνει κανεὶς τὸ τζουντόγκι τοῦ ἀντιπάλου, τὰ χέρια πρέπει πάντοτε νὰ κρατᾶνε σταθερὰ ἀλλὰ ἐλαφρὰ, χωρὶς νὰ σφίγγονται οἱ γροθιές. Ἡ δύναμη τοῦ κρατήματος θὰ ἔπρεπε νὰ συγκεντρώνεται στὸ τέταρτο καὶ στὸ μικρὸ δάχτυλο, καὶ ὄχι στὸν ἀντίχειρα στὸν δεξιὴ καὶ στὸ μεσαῖο (Φωτ. 7). Ὁ δεύτερος τρόπος εἶναι τόσο συνηθισμένος στὴν καθημερινὴ ζωὴ πού ὁ ἀρχάριος τοῦ τζούντο χρειάζεται νὰ κάνει εἰδικές προσπάθειες νὰ μὴν τὸν χρησιμοποιεῖ. Ἐάν τὸν χρησιμοποιεῖ εἶναι πολὺ πιθανὸ νὰ τραυματίσει τὸν καρπὸ του καὶ τὰ δάχτυλά του ὅταν παῖξει μὲ ἕναν καλὸ ἀντίπαλο καὶ πολὺ περισσότερο ἂν ὁ ἀντίπαλος εἶναι σκληρὸς στὸ παίξιμό του. Ἐάν τὸ κράτημα εἶναι πολὺ σκληρὸ καὶ δυνατὸ, οἱ μύες τοῦ μπράτσου γίνονται πολὺ σφικτοί, ἐμποδίζοντας τὴν εὐκολὴ κίνηση τοῦ μπράτσου καὶ τοῦ ἀγκώνα, καὶ δυσκολεύοντας (ἐκπληκτικὰ) τὴν εὐκολὴ κίνηση τῶν ποδιῶν. Ἐπιπρόσθετα, οἱ καρποὶ δὲν εἶναι πιὰ εὐλύγιστοι, ὑπάρχει χάσιμο χρόνου γιὰ ἐξοφίγμα καὶ πιάσιμο καινούργιας λαβῆς ὅταν κάτι τέτοιο χρειαστεῖ ξαφνικὰ, ἐπίσης εἶναι πιὸ δύσκολο νὰ ἐλέγξεις τὸν ἄλλον. Ἀκόμα κάτι, τὰ μπράτσα κουράζονται γρηγορότερα.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά, δὲν πρέπει ποτέ νὰ πιάνει τὸ μανίκι τοῦ ἀντιπάλου ἀπὸ τὴ μέσα μεριά γιατί ἔτσι μπορεῖ νὰ τραυματίσει σοβαρὰ τὸν καρπὸ του καὶ τὰ δάχτυλά του.

Οἱ ἀρχάριοι θὰ ἔπρεπε νὰ υἰοθετήσουν τὸ κράτημα KIHON (κιχόν=βασικὸ) κράτημα (Φωτ. 8) στὸ ὁποῖο τὸ ἀριστερὸ χέρι κρατᾶει τὸ δεξιὸ μανίκι τοῦ ἀντιπάλου περίπου κάτω ἀπὸ τὸν ἀγκώνα. Ἄν κρατᾶει κανεὶς τὸ μανίκι πολὺ χαμηλὰ τότε ὑπάρχει ἕνα χάσιμο ἀπὸ κακὴ δημιουργία μοχλοῦ, καὶ ἂν πιάνει κανεὶς πολὺ ψηλὰ, ἀφήνει τὸ δρόμο ἐλεύθερο γιὰ μιὰ ἐπίθεση τοῦ ἀντιπάλου π.χ. μὲ σεδῖ-νάγκε. Τὸ δεξιὸ χέρι πιάνει τὸ ἀριστερὸ πέτο τοῦ ἀντιπάλου. Ἄλλὰ πού; Ἐάν ὁ A εἶναι φηλότερος ἀπὸ τὸν B, τότε, ὅταν εἶναι ἀντιμέτωποι σὲ σίτζεν-χόνταϊ, ὁ B θὰ πρέπει πειραματικὰ νὰ προσδιορίσει τὸ ἐπίπεδο τοῦ ὤμου του στὸ σῶμα τοῦ ἀντιπάλου, καὶ νὰ πιάνει ἐκεῖ, ἢ λίγο πιὸ πάνω ἀπὸ αὐτὸ τὸ ἐπίπεδο. Ἄν κρατᾶει πολὺ χαμηλότερα θὰ εἶναι ἀνίκανος νὰ ἐξασκήσει ἐλεγχὸ μὲ κεῖνο τὸ χέρι, καὶ ἂν κρατᾶει φηλότερα θὰ διατρέχει τὸν κίνδυνο νὰ πιαστεῖ μὲ "κλειδί" χεῖρὸς ἀπὸ τὸν ἀντίπαλο, ἐκτός τοῦ ὅτι ἀφήνει ἕνα ἄνοιγμα π.χ. γιὰ σεδῖ-νάγκε. Ἐπειδὴ ὁ A

Φωτ. 7: Τὸ σωστὸ πιάσιμο ἀπὸ τὸ πέτο.

Φωτ. 8: Ὁ Ματσουμούρα σενσέϊ καὶ ὁ συγγραφέας δείχνουν τὸ KIHON KUMIKATA (κιχόν κουμικάτα=βασικὸ πιάσιμο).

εἶναι φηλότερος ἀπὸ τὸν B τὸ δεξιὸ χέρι θὰ ἔπρεπε νὰ κρατᾶει τὸ πέτο τοῦ B ὅσο πιὸ ψηλὰ γίνεται, δηλαδή στὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τοῦ λαιμοῦ. Ὁ ἀπαίσιος αὐτὸς τρόπος πιασίματος, πού τόσο συχνὰ υἰοθετεῖται ἀπὸ τὸν φηλότερο καὶ συχνὰ δυνατότερο σὲ ὅτι σήμερον μπορεῖ νὰ ὀνομαστεῖ "δυναμικὸ ραντόρι" καὶ στὸ σιᾶϊ, στὸ ὁποῖο τὸ δεξιὸ χέρι πιάνει τὸ κολλάρου τοῦ ἀντιπάλου ὄχι ἀπλῶς πίσω ἀπὸ τὸν λαιμὸ ἀλλὰ σχεδὸν πίσω ἀπὸ τὸ δεξιὸ του αὐτί, πρέπει νὰ ἀποφεύγεται τελείως. Ὅταν τὰ μπράτσα δὲν ἔχουν μετακινηθεῖ σὲ μιὰ εἰδικὴ θέση προετοιμασίας γιὰ τὴν ἐκτέλεση μιᾶς ὀρισμένης τεχνικῆς θὰ ἔπρεπε κανονικὰ νὰ κρατιοῦνται σάν σχοινιά δεμένα στὸν ἀντίπαλο, δηλ. λυγισμένα στοὺς ἀγκῶνες, καὶ ὁποσοδήποτε ὄχι τεντωμένα ἔξω σάν ξύλα. Οὐτε οἱ ἀγκῶνες οὔτε οἱ ὦμοι θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνασηκῶνται. Ἄν ὅλα αὐτὰ τηρηθοῦν, εἶναι κανεὶς ἐτοιμὸς γιὰ ἄμεση κίνηση τῶν μπράτσων σὲ ὁποιοδήποτε διεύθυνση. Τίποτε δὲν εἶναι περισσότερο σίγουρο ὅτι θὰ ἐμποδίσῃ τὴν πρόοδο στὸ τζούντο ἀπὸ τὴν συνήθεια νὰ κρατᾶει κανεὶς τὰ χέρια τεντωμένα σάν μεταλλικὲς μπάρες, γιὰ νὰ ἀποκρούει τίς ἐπιθέσεις τοῦ ἀντιπάλου μὲ μόνον τὴ δύναμη ἀντὶ νὰ τίς ἐκμηδενίσει μὲ τᾶϊ-σαμπάκι (κινήσεις τοῦ σώματος πού θὰ συζητηθοῦν ἀργότερα).

Ὁ φίλος μου, Τοσίο Σιμίζου, 4 ντάν, παρουσιάζει στὴ Φωτ. 9 μερικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ συνηθισμένα λάθη: εἶναι φηλότερος ἀπὸ τὸν Ματσουμούρα σενσέϊ καὶ ἔτσι τὸ δεξιὸ του χέρι κρατᾶει σωστὰ τὸ κολλάρου τοῦ δευτέρου ὅσο φηλότερα εἶναι δυνατό, ἀλλὰ τὸν πιάνει σχεδὸν πίσω καὶ κάτω ἀπὸ τὸ δεξιὸ αὐτί. Τὸ ἀριστερὸ χέρι κρατᾶει τὸ δεξιὸ μανίκι πάνω ἀπὸ τὸν ἀγκώνα ἀντὶ ἀπὸ

Φωτ. 9: Ὁ Τοσίο Σιμίζου ἐνῶ δείχνει ἕνα λανθασμένον βασικὸ πιάσιμο ἐπάνω στὸν Ματσουμούρα σενσέϊ.

κάτω, παρὰ τὴν προφανὴ προσπάθεια του νὰ τὸν τραβῆξει πρὸς τὰ πάνω. Ἡ ἀπόσταση μεταξύ τῶν πελμάτων του εἶναι πάρα πολὺ μεγάλη καὶ εἶναι παράλληλα τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο ἀντὶ νὰ εἶναι τοποθετημένα σὲ γωνία 90° ἢ ἐλαφρὰ λιγότερο, καὶ ἐπιπλέον βρισκονται σὲ μιὰ πλάγια γραμμὴ, δηλαδή πού δὲν εἶναι παράλληλη σὲ κείνη πού περνᾶει ἀπὸ τὰ πέλατα τοῦ Ματσουμούρα σενσέϊ. Ἀργότερα, σὲ ἄλλη παράγραφο θὰ συζητήσω περισσότερο τὸ θέμα τῆς κουμικάτα, πρὸς τὸ παρὸν θὰ ἤθελα νὰ πῶ ὅτι σὲ αὐτὸ τὸ KIHON (κιχόν=βασικὸ) κράτημα, ἐννοεῖται ὅτι ἡ θέση τῶν χεριῶν μπορεῖ νὰ ἀντιστραφεῖ, ἂν γίνον οἱ κατάλληλες ἄλλαξες, δηλαδή τὸ δεξιὸ χέρι κρατᾶει τὸ ἀριστερὸ μανίκι τοῦ ἀντιπάλου κλπ. Ἀπὸ πείρα μπορεῖ νὰ δεῖ κανεὶς ὅτι ρίψεις ἐπιτυγχάνονται εὐκολότερα ὅταν γίνονται στὴν ἴδια πλευρὰ μὲ αὐτὴ πού κρατιέται τὸ χέρι τοῦ ἀντιπάλου. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως μοχλῶν καὶ τῆς μετάδοσης τῆς δύναμης ἀπὸ τὸ στρεφόμενο σῶμα τοῦ TORI (τόρι=ἐπιτιθέμενος) εἶναι πιὸ μεγαλύτερα, ἀπ'ὅτι ἂν ἐκτελοῦνται ἀπὸ τὴ μεριά πού κρατιέται τὸ πέτο τοῦ ἀντιπάλου. Ἐπίσης, εἶναι εὐκολότερο γιὰ τὸν ἀντίπαλο νὰ ἀντισταθεῖ στὴν ἐπίθεση καὶ νὰ κάνει μιὰ KAESHI-WAZA (καέσι-βάζα=ἀντεπίθεση).

Πρὶν ἀσχοληθοῦμε μὲ τὴ σωστὴ χρησιμοποίηση τῆς δύναμης, καὶ τῆς βασικῆς τῆς σχέσης μὲ τὸ KUZUSHI (κουζουσί=βγάλσιμο τοῦ ἀντιπάλου ἀπὸ τὴ θέση ἰσοροπίας του), εἶναι λογικὸ νὰ συζητήσουμε πρῶτα τίς πηγές τῆς.

Συνέχεια στὸ ἐπόμενο

επίδειξη

παλιών πολεμικών τεχνών

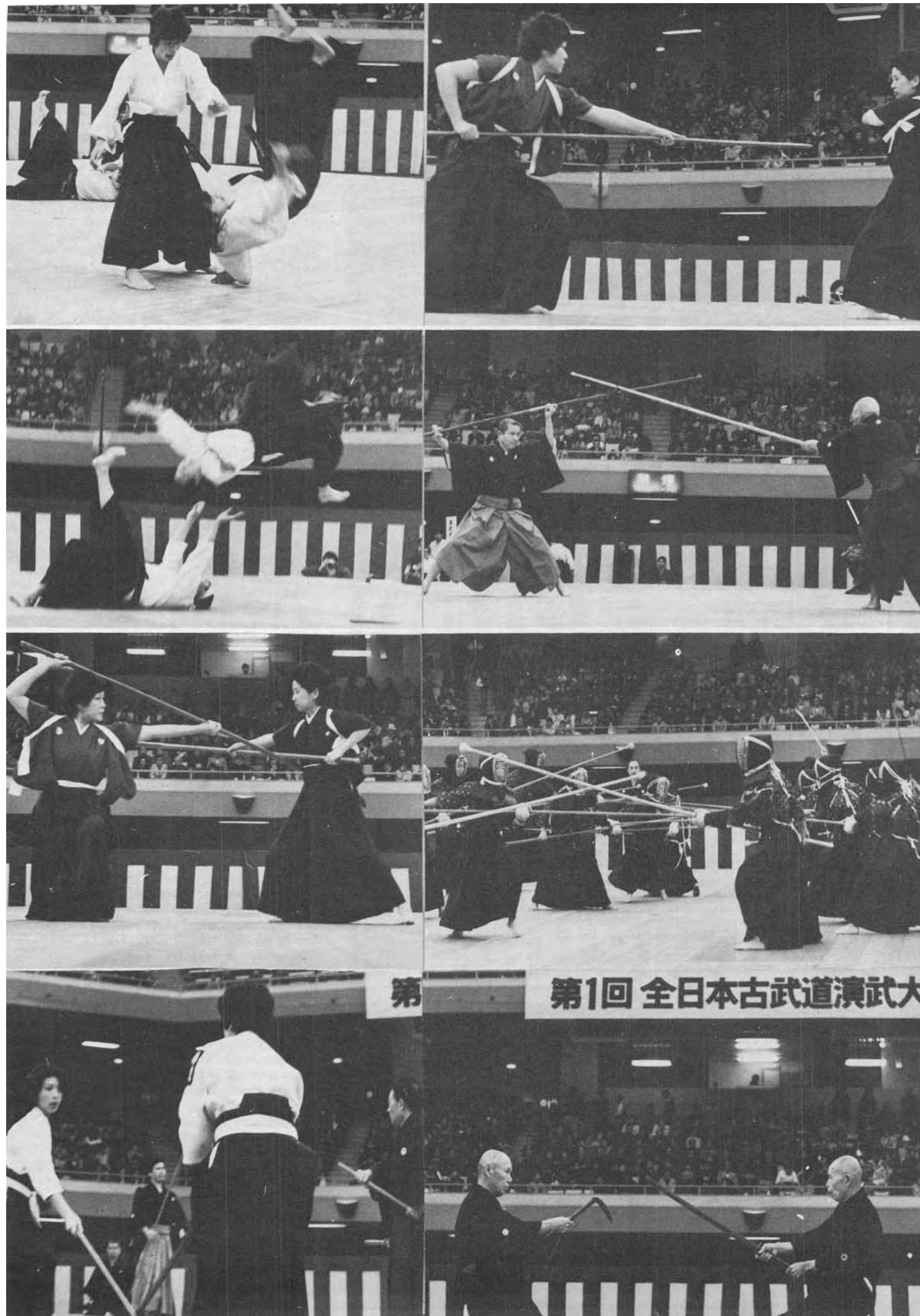
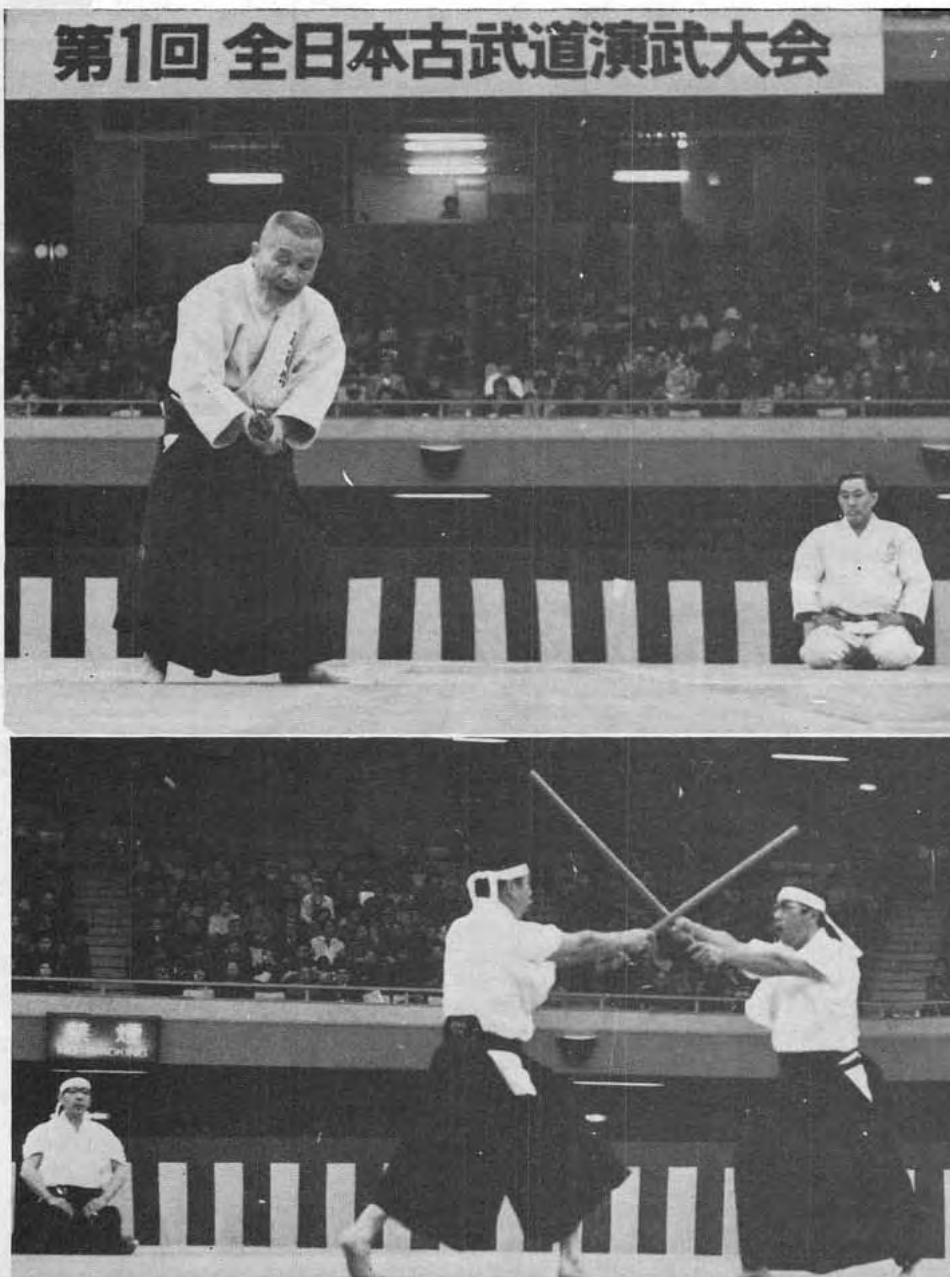
στό Τόκυο

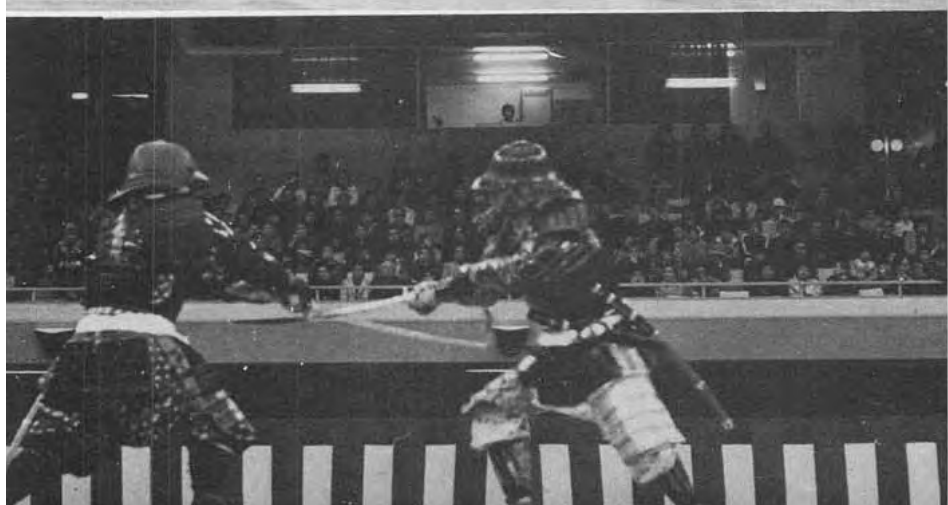
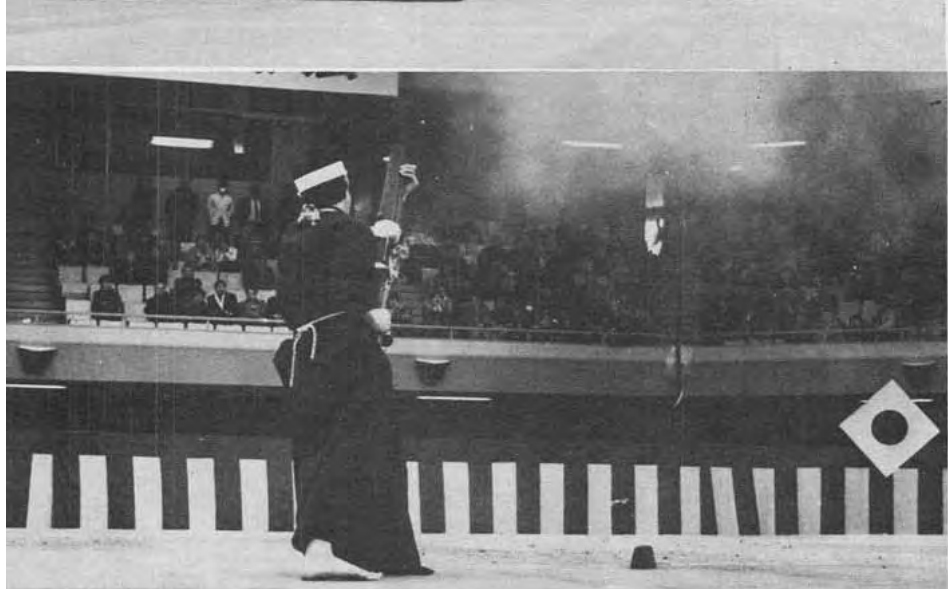
Ο Σοϊτσίρο Σάτο σενσέϊ, 8 ντάν τζοϋντο, 84 χρονών, σε επίδειξη τεχνικών στη χρήση του σπαθιού. Στο βάθος γονατιστός, ο Μπουνσίρο Μίβα σενσέϊ, 7 ντάν τζοϋντο.

第1回 全日本古武道演武大会

Στις 19 Φεβρουαρίου στο BUDO-KAN (Τόκυο) έγινε μια επίδειξη παλαιών πολεμικών τεχνών από τις οποίες τό τζοϋντο, τό κέντο και τό καράτε έχουν προέλθει. Ήταν η πρώτη επίδειξη του είδους αυτού στην οποία έλαβαν μέρος 46 σχολές παλαιών πολεμικών τεχνών με ένα σύνολο 300 περίπου εκτελεστών. Μεταξύ αυτών ήταν καθηγητές από 16 παλαιές ιαπωνικές σχολές ξιφασκίας (με σπαθί), όπως της σχολής HOKU-SHIN ITTORYU, μιας σχολής που δημιουργήθηκε από τον CHIBA SHUSAKU, έναν από τους τρεις μεγαλύτερους μάστερ του σπαθιού των τελευταίων χρόνων της εποχής του TOKUGAWA, της σχολής YAGYU SHINKAGERYU που ιδρύθηκε από τον YAGYU TAJIMANO-KAMI MENETOSHI, έναν καθηγητή σπαθιού που δίδαξε τον ίδιο τον TOKUGAWA και της σχολής BOKUDEN-RYU που ιδρύθηκε από τον TSUKAHARA BOKUDEN, μεγάλο μάστερ του σπαθιού στον 16ο αιώνα. Κάθε μία από τις σχολές αυτές έχει τα δικά της χαρακτηριστικά στις κινήσεις, χρήση του σπαθιού, στολή κλπ.

Πολλές, διαφορετικού στυλ, σχολές ζιου-ζιτσου παρουσίασαν τις τεχνικές τις οποίες ο ZIGORO KANO τό 1882 τροποποίησε και έφτιαξε τό τζοϋντο. Επίσης έγινε επίδειξη παλαιών τύπων καράτε, στις μορφές που ήταν όταν έφτασε στην OKINAWA από την Κίνα. Μεγάλη έντύπωση προκάλεσε η δεξιότεχνια στην χρήση

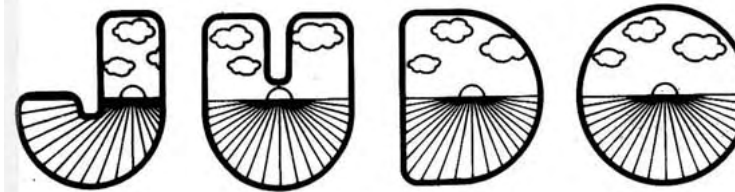
των ραβδῶν, τοῦ τριπλοῦ νουν-τσάκου, τοῦ λογχοπέλεκου καὶ τοῦ κουσάρι-γκάμα. Τὸ κουσάρι-γκάμα εἶναι ἓνα εἶδος πολὺ κοφτεροῦ δρεπανιοῦ ποὺ στὴν λαβὴ ἔχει μιά μακρὰ ἀλυσίδα μὲ μιά σιδερένια μπάλλα στὴν ἄκρη. Χρησιμοποιεῖται γιὰ τὴν ἀπόπλιση ἀντιπάλου μὲ σπαθί. Ὁ χειριστὴς τοῦ κουσάρι-γκάμα γυρίζει τὴν ἀλυσίδα κυκλικά μὲ μεγάλη ταχύτητα καὶ εἶναι σὲ θέση νὰ χτυπήσει μὲ τὴ σιδερένια μπάλλα τὸ κεφάλι τοῦ ἀντιπάλου ἢ νὰ τυλίξει τὴν ἀλυσίδα στὸ χέρι ποὺ κρατᾷ τὸ σπαθί καὶ νὰ τοῦ τὸ πάρει. Τὸ δρεπάνι χρησιμοποιεῖται γιὰ ἀποκεφαλισμό τοῦ ἀντιπάλου ἢ κόψιμο χεριοῦ ἢ ποδιοῦ.

Μιά ἄλλη τέχνη ποὺ ἐπιδείχτηκε σὲ συνδυασμὸ μὲ τεχνικὲς ζιουζιτσου ἦταν τὸ NAWA-JITSU δηλαδὴ τὸ πῶς νὰ δένεις μὲ λεπτὸ σχοινὶ τὸν ἀντίπαλο σὲ χρονικὸ διάστημα μικρότερο τῶν 30-40 δευτερολέπτων καὶ νὰ τὸν καθιστᾷς ἐντελῶς ἀνίκανο νὰ λυθεῖ.

Στὸ τέλος τοῦ προγράμματος ἦταν τὸ λεγόμενον HOJITSU ἢ πυροβολικὴ τέχνη, τῆς σχολῆς YO-RYU. Ἐνας σωλήνας σὰν μικρὸ μπαζούνας ποὺ κρατιέται περίπου ὅπως τὸ τουφέκι καὶ ρίχνει ἓνα βλήμα μὲ τρομοκρατικὸ κρότο. Χρησιμοποιήθηκε γύρω στὰ 400 χρόνια πρὶν.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἐπίδειξης αὐτῆς τῶν πολεμικῶν τεχνῶν ἦταν νὰ ἐνθαρρύνει μιά κίνηση γιὰ τὴν διατήρησή καὶ ἀναζωογόνησή τους. Σήμερα στὴν Ἰαπωνία ὑπάρχουν 700 περίπου εἶδη πολεμικῶν τεχνῶν οἱ περισσότερες τῶν ὁποίων ἔχουν χάσει τὴ δημοτικότητα τους καὶ τείνουν νὰ ἐξαφανιστοῦν. Ὅπως βλέπουμε στὶς φωτογραφίες πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαστέρς ἔχουν περάσει τὰ 60 καὶ εἶναι οἱ τελευταῖοι στὸ εἶδος τους. Ἐάν δὲν ἐνδιαφεροῦν οἱ νεώτεροι νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ αὐτὲς εἶναι βέβαιο ὅτι οἱ τέχνες αὐτὲς θὰ χαθοῦν. Τὸ Ἰνστιτούτο Παιδείας τῆς Ἰαπωνίας προσπαθεῖ νὰ σώσει ὅσες περισσότερες τέχνες ἀυτὲς θὰ χαθοῦν. Τὸ Ἰνστιτούτο Παιδείας τῆς Ἰαπωνίας προσπαθεῖ νὰ σώσει ὅσες περισσότερες τέχνες μπορεῖ γιὰτὶ ἀποτελοῦν μιά πολὺτιμη μορφωτικὴ κληρονομιά τοῦ ἰαπωνικοῦ λαοῦ. Μῆρος τῆς προσπάθειας αὐτῆς εἶναι τὸ γύρισμα ὀσων τῶν τεχνῶν σὲ φιλμ καὶ ἡ εἰσαγωγή τους στὰ σχολεῖα καὶ πανεπιστήμια τῆς χώρας.

Γεράσιμος Ἀρτινός

Ἀπὸ τοὺς Γεράσιμο Ἀρτινό καὶ Θύμιο Περισίδη

μάθημα 7

Φίλοι μας ἀναγνώστες:

Ἡ ὕλη γιὰ τὴν παρουσίαση τῆς σειρᾶς αὐτῆς τῶν μαθημάτων ἀντλήθηκε μὲ τίς προσωπικὲς μας γνώσεις καὶ τὴν προσωπικὴ μας ἐμπειρία ἀπὸ περισσότερα τῶν δεκαπέντε ἔγκυρα, διεθνῆ ξενόγλωσσα συγγράμματα μὲ θέμα τὸ judo καὶ ἐνισχύθηκε ἀπὸ μοναδικὲς ἐπεξηγήσεις καὶ διευκρινήσεις σὲ εἰδικὰ σημεῖα ἀπὸ μεγάλους ἐκπαιδευτὲς κατευθειαν μὲσα ἀπὸ τὸ Kodokan.

Ἡ βασικὴ βιβλιογραφία εἶναι ἡ ἐξῆς:

- 1) Illustrated Kodokan Judo (Kodokan, 1955)
- 2) The Secrets of Judo (J. Watanabe, L. Avakian, 1960)
- 3) Judo by Kodokan (1961)
- 4) Judo in Action (Kazuzo Kudo)
 - α) Throwing Techniques (1966)
 - β) Grappling Techniques (1967)
- 5) Vital Judo
 - α) Throwing Techniques (I. Okano - T. Sato, 1973)
 - β) Grappling Techniques (I. Okano, 1976)

Γιὰ πρώτη φορά στὴν Ἑλλάδα δημοσιεύεται σὲ περιοδικὸ τὸ πρῶτο καλογραμμένο βιβλίο judo στὸν κόσμο: τὸ «Judo in Action» τοῦ Kazuzo Kudo, 9 dan, ποὺ ἡ ἐκδοτικὴ ἐταιρεία Japan Publications Trading Co. (© γιὰ ὅλο τὸν κόσμο) μᾶς ἔκανε τὴν τιμὴ νὰ μᾶς παραχωρήσει τὰ ἀποκλειστικὰ δικαιώματα γιὰ τὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα. Τὸ βιβλίο αὐτό, ποὺ ἀποτελεῖ (σὲ δύο τόμους) ἐκλαϊκευμένη ἐκδοση τοῦ «Dynamic Judo» (1967) ἀπὸ τὸν ἴδιο συγγραφέα καὶ τοὺς ἴδιους ἐκδότες, ἔχει μεταφραστῆ σὲ περισσότερες ἀπὸ δέκα γλώσσες καὶ ἡ ἀγγλικὴ του ἐκδοση ἔχει τυπωθεῖ περισσότερο ἀπὸ ἑντεκα φορές. Τὴ μετάφραση στὴν ἐλληνικὴ μὲ τίτλο «Τὸ τζουδο στὴν πράξη» θὰ κάνει ὁ Θύμιος Περισίδης (© γιὰ τὴν ἐλληνικὴ γλῶσσα), καφὲ ζώνη στὸ judo, καὶ τὴν ἐπίβλεψη τῆς μεταφράσεως ὁ Γεράσιμος Ἀρτινός, 2 dan ἀπὸ τὸ Kodokan. Τὸ περιεχόμενο τοῦ βιβλίου αὐτοῦ θὰ ἀποτελέσει τὴ βάση τῶν μαθημάτων judo ποὺ σᾶς δίνουμε ἀπὸ αὐτὴ τὴ θέση.

1 ■ βασικές αρχές

Οί μετακινήσεις του σώματος

Μετακινήσεις εμπρός ή πίσω (shintai)

Οί τρόποι με τους οποίους θα πρέπει να μετακινούμαι είναι χοντρικά δύο: ή μετακίνηση με βηματισμό (shintai) προς τα εμπρός, πίσω ή πλάγια και ή περιστροφή (tai-sabaki) περίπου στη θέση που βρίσκομαι. Οί μετακινήσεις με βηματισμό είναι οί ζωτικής σημασίας βασικές κινήσεις που μου επιτρέπουν να μεταφέρω τό σώμα μου εύθια μπροστά ή πίσω και πλάγια δεξιά ή αριστερά για να τό φέρω στη θέση που πρέπει. "Αν οί τρόποι που κινώ τά πόδια και τό σώμα μου είναι σωστοί και άν βρίσκονται σε αρμονία με τίς διάφορες στάσεις και μεθόδους πιασίματος με τόν αντίπαλο, τότε ή επιθετική ή άμυντική τεχνική που θα εφαρμόσω θα έχει σωστή βάση και θα θέλει μικρότερη προσπάθεια.

Γιά να κάνω κτήμα μου τίς σωστές μεθόδους μετακινήσεως πρέπει πρώτα να μάθω πολύ καλά τό σωστό τρόπο βηματισμού. Γιά να βηματίσει ό άνθρωπος, ρίχνει συνήθως τό βάρος του στο ένα πόδι, προβάλλει τό άλλο, μεταφέρει τό βάρος του στο πόδι που πρόβαλε, μόλις αυτό άγγίζει τό έδαφος, και προβάλλει τό πρώτο, κτλ. "Αν βηματίζει προς τά πίσω, ή διαδικασία είναι ή ίδια προς αντίθετη βέβαια κατεύθυνση. Και στίς δύο περιπτώσεις, ό τρόπος αυτός βηματισμού αφήνει πάντα τό βάρος του σώματος στο ένα πόδι για ένα χρονικό διάστημα στη διάρκεια του οποίου τό σώμα και τό πόδι, που τό υποβαστάζει, παραμένουν στην παλιά θέση.

Στό τζούντο, αντίθετα, μετακινώ συγχρόνως τά πόδια, τούς γοφούς και τό σώμα μπρός, πίσω ή πλάγια. "Όταν παίζω τζούντο δεν θα πρέπει ποτέ να έχω τό σώμα πίσω και να προβάλλω ένα πόδι μπροστά ή να προωθώ τό σώμα μου αφήνοντας ένα πόδι πίσω.

Πώς θα κάνω κτήμα μου τή σωστή μέθοδο βηματισμού στο τζούντο;

Τό πρώτο πράγμα που θα πρέπει να θυμάμαι είναι τό να διατηρώ τό σώμα μου στη φυσική στάση. Σε προηγούμενη παράγραφο, που μιλήσαμε για τή φυσική στάση, είδαμε πώς δεν θα πρέπει να ρίχνω τό βάρος μου στο ένα ή στο άλλο μόνο πόδι. Αυτό δεν εφαρμόζεται μόνο όταν στέκομαι αλλά και όταν βηματίζω. Πρέπει να βηματίζω διατηρώντας τή φυσική στάση ή, άν θέλουμε να τό διαφοροποιήσουμε ελαφρά, να βηματίζω «με τούς γοφούς». Καθώς βηματίζω προσέχω πολύ να μήν έχω έσω και για λίγο, τά πόδια μου πολύ μακριά τό ένα από τό άλλο ή πολύ κοντά τό ένα στο άλλο. "Επίσης προσέχω να βηματίζω χωρίς τό σώμα μου — κεφάλι, όμοι, γοφοί — να σηκώνεται και να πέφτει αλλά να μεταφέρεται σαν να γλιστράει σε μιά οριζόντια επίπεδη επιφάνεια.

"Από τή στιγμή που δριζώνται επίπεδη επιφάνεια. "Από τή στιγμή του σώματός μου, είμαι έτοιμος να μάθω τή μέθοδο των μικρών, κοφτών βημάτων (tsugi-ashi). Στο κοινό βάδισμα κάνουμε ένα βήμα μπροστά, άς πούμε με τό αριστερό πόδι, μετά φέρνουμε τό δεξί μας πόδι ένα βήμα πιο μπροστά από τό αριστε-

ρό, επαναλαμβάνουμε τό ίδιο με τό αριστερό, κτλ. Στη μέθοδο tsugi-ashi, όμως, άρχίζοντας από τή δεξιά φυσική στάση κάνω ένα μικρό βήμα μπροστά με τό δεξί πόδι, μετά φέρω τό αριστερό πόδι μπροστά κατά τό ίδιο περίπου μικρό βήμα, ώστε να βρίσκομαι συνεχώς στη δεξιά φυσική στάση. Με άλλα λόγια τό αριστερό μου πόδι δεν περνάει μπροστά από τό δεξί, αλλά πάντα τό άκολουθεί. "Η όνομασία tsugi-ashi σημαίνει «πόδι που ακολουθεί».

"Όταν μετακινούμαι με βήματα tsugi-ashi προς τά πίσω από τή δεξιά φυσική στάση, σέρνω πρώτα τό αριστερό πόδι πίσω, μετά τό δεξί κ.ο.κ. "Όταν προχωρώ μπροστά από τήν αριστερή φυσική στάση βηματίζω αριστερά-δεξιά και πάλι αριστερά-δεξιά, ενώ όταν ύποχωρώ, βηματίζω δεξιά-αριστερά και δεξιά-αριστερά, κ.ο.κ. Γιά να μάθουμε και να συνήθισουμε στο τρόπο αυτό βηματισμού, θα πρέπει να εξασκηθούμε στα βήματα tsugi-ashi προς τά εμπρός, πίσω και πλάγια διατηρώντας πάντοτε με προσοχή τή φυσική στάση. "Ας τονίσω για άλλη μιά φορά με αυτή τήν ευκαιρία τήν ζωτικής σπουδαιότητας διατήρηση τής φυσικής στάσεως που μάς παρέχει τή συνεχή δυνατότητα μιάς άμεσης αντιδράσεως στην οποιαδήποτε κίνηση του αντίπαλου.

"Έλεγχος των κινήσεων (tai-sabaki)

Οί γιαπωνέζικες λέξεις tai-sabaki έχουν δύο έννοιες. Στην πλατύτερη έννοια περιλαμβάνουν όλες φυσικές κινήσεις του σώματος, μαζί με τούς βηματισμούς tsugi-ashi που είδαμε πιο πάνω. Στη στενότερη έννοια ύπονοούν τίς μεθόδους χρήσεως και έλέγχου των κινήσεων μόνο του σώματος. "Εμείς θα τίς χρησιμοποιήσουμε με τήν τελευταία τους έννοια.

"Ο έλεγχος των κινήσεων του σώματος περιλαμβάνει τίς εξής έξι κατηγορίες:

1. **"Η μεταφορά του κεφαλιού**
Θα πρέπει πάντα να διατηρώ σε τέτοια θέση τό κεφάλι μου ώστε να νιώθω, ότι τό βάρος του πέφτει περισσότερο στην περιοχή των γοφών παρά στους ώμους.
2. **"Η χρήση των ματιών**
"Έχουμε ήδη μάθει πού θα πρέπει να κατευθύνουμε τό βλέμμα μας. "Εδώ όμως θα αναφέρω τή σπουδαιότητα του να κρατώ τά μάτια μου λίγο, πιο κλειστά και όχι όσο ανοιχτά τά έχω συνήθως. "Όσοι έχουν άσχοληθεί με τή φωτογραφία μπορούν να τό παρομοιάσουν με τό στένεμα του διαφράγματος, όποτε τό αντικείμενο έρχεται πιο καθαρό. "Επιπρόσθετα, επειδή τά μάτια προδίδουν τίς κινήσεις, στενεύοντάς τα δυσκολεύω τόν αντίπαλο στο να «διαβάζει» τά μάτια μου τί πρόκειται να κάνω. "Αντίστροφα, άν εγώ θέλω να ξέρω τί είναι έτοιμος να κάνει ό αντίπαλός μου, τό διαβάζω στα μάτια του.
3. **"Ο έλεγχος τής αναπνοής**
"Όταν ή αναπνοή μου είναι άκανόνιστη, τότε είμαι άναστατωμένος ψυχικά και άνικανός να κάνω άκριβείς εκτιμήσεις. Αυτό σημαίνει φυσικά πώς οί τεχνικές μου δεν θα έχουν τό αποτέλεσμα που θα έ-

1 ■ βασικές αρχές

πρεπε. Στο ελεύθερο παιχνίδι (randori) ή σε άγώνα (shiai) μόλις καταλάβω ότι ή αναπνοή μου έγινε άκανόνιστη, συμφέρει να άπομακρυνθώ από τόν αντίπαλο, να πάρω μιά βαθιά αναπνοή και να άποκαταστήσω τήν ψυχική και πνευματική μου ήρεμία σταθεροποιώντας τήν άναπνοή μου. Μόλις ήρεμήσω και για να διατηρήσω αυτή τήν ήρεμία πιέζω με τήν αναπνοή τήν κοιλιακή χώρα και συγκεντρώνω εκεί τή δυνάμη μου.

4. **"Η χρήση του κορμού**

Γενικά, θέλει προσοχή ό τρόπος που συστρέφω ή τινάζω μπρός ή πίσω τό πάνω μέρος του σώματός μου για να άμυνθώ σε επίθεση του αντίπαλου ή για να επιτεθώ εγώ στον αντίπαλο.

5. **Οί κινήσεις των χεριών**

"Εννοούμε τόν τρόπο που χρησιμοποιούμε τά χέρια μας γενικά. Δηλαδή τόν τρόπο που τά σφίγγουμε, τίς θέσεις που τά κρατάμε, τόν τρόπο που σπρώχνουμε ή τραβάμε, κτλ. "Ακόμα και όταν ό αντίπαλός μου πιάσει τόν καρπό μου θα χρησιμοποιήσω μιά άπλη κίνηση του χεριού για να ελευθερώσω τό χέρι μου και να εφαρμόσω μιά δική μου λαβή στο χέρι του. "Όσο οί επιθέσεις και οί άμυνες που εφαρμόζουμε γίνονται πιο σύνθετες, τόσο πιο σύνθετες γίνονται και οί κινήσεις των χεριών.

6. **Οί κινήσεις των ποδιών**

Στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται οί βηματισμοί προς κάθε κατεύθυνση, άλλες ενέργειες των ποδιών, ό τρόπος που τά περιστρέφουμε για να άρπάξουμε, να σαρώσουμε ή να άμυνθούμε και όλες οί άλλες κινήσεις ποδιών που εκτελούνται σε συνδυασμό με τίς κινήσεις του ύπόλοιπου σώματος.

Κάθε φορά που επιχειρούμε μιά τεχνική ή προσπαθούμε να ξεφύγουμε από μιά τεχνική του αντίπαλου, είναι άναγκαίο να θυμόμαστε πώς θα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τίς κινήσεις του σώματος που άνήκουν στίς έξι παραπάνω κατηγορίες, τίς σωστές στάσεις, τίς μεθόδους που πλανόμαστε με τόν αντίπαλό, τούς βηματισμούς tsugi-ashi και τόν τρόπο που εφαρμόζουμε τή δυνάμη μας με τέτοιο τέλειο συντονισμό ώστε να άποτελούν μιά μόνο συνεχόμενη κίνηση. Μόνο όταν μπορέσουμε να τό καταφέρουμε αυτό θα είναι οί τεχνικές μας όσο πρέπει καλές.

"Αν οί τεχνικές μας δεν «δουλεύουν» ή άν δεν μπορούμε να ξεφύγουμε από επίθεση του αντίπαλού μας, κάτι δεν είναι άρμονικό στον συντονισμό των κινήσεών μας. Σε περιπτώσεις σαν ή αυτή, κάνουμε έναν έλεγχο των παραπάνω έξι στοιχείων των μετακινήσεων του σώματος και του τρόπου που τά χρησιμοποιούμε. Θα βρούμε άμέσως τήν αίτία του λάθους μας. Π.χ., άν ό αντίπαλός μου δοκιμάσει μιά αριστερή uchimata πάνω μου, προσπαθώ να ξεφύγω χαμηλώνοντας τό κεφάλι, αλλά αυτό δεν «δουλεύει» και ό αντίπαλός μου με ρίχνει κάτω. Τί πήγε στραβά; "Αν ξανασκεφθώ τί έγινε, θα πω στον εαυτό μου: «Τό βρήκα! Πρώτα άπ' όλα, ό τρόπος που χρησιμοποίησα τό κεφάλι μου ήταν λανθασμένος». Θα δώ άμέσως πώς έκείνη τή στιγμή οί κινήσεις του κεφα-

λιού μου και του σώματός μου έπρεπε να είχαν γίνει ταυτόχρονα, δηλ. έπρεπε να τινάζα τό κεφάλι πίσω και δεξιά τήν ίδια στιγμή που θα συνέτριβα τό τράβηγμα του αριστερού χεριού του αντίπαλού μου με τό δικό μου αριστερό χέρι.

"Η χρήση τής δυνάμεως

"Αν και δεν ισχύει μόνο στο τζούντο, ιδιαίτερα άληθινό όμως για αυτό είναι ότι ένα «καλό» μυαλό, ένα άναπτυγμένο σώμα και κάποια αξιόλογη δύναμη άποτελούν άναμφισβήτητα πλεονεκτήματα. "Από τήν άλλη μεριά, όμως, οί άνθρωποι με τέτοια προσόντα επαναπαύονται στο μέγεθος και στη δύναμη τους και προσπαθούν να επιτύχουν τεχνικές χωρίς να δίνουν σημασία στίς βασικές αρχές. Προσπαθούν να σπρώξουν ή να ανατρέψουν επί τόπου τόν αντίπαλό τους και τό μόνο που πετυχαίνουν είναι να τόν τραυματίσουν ή να τραυματίζονται οί ίδιοι.

"Αντίθετα, οί άνθρωποι που είναι μικρόσωμοι και αδύνατοι ξέρουν από τά πρώτα τους βήματα στο τζούντο πώς δεν μπορούν να έχουν εμπιστοσύνη μόνο στη δύναμη τους και δουλεύουν πολύ σκληρά για να κάνουν κτήμα τους τίς λεπτομέρειες των τεχνικών. Μελετούν με επιμονή τόν τρόπο με τόν οποίο πρέπει να εφαρμόζουν τίς τεχνικές τους και να ξεφεύγουν από τόν αντίπαλο με τή βοήθεια των κατάλληλων μετακινήσεων του σώματος και μετά από άρκετά χρόνια προοδευτικής εξασκήσεως γίνονται και εκπαιδευτές του τζούντο. Αυτό που θέλω να τονίσω με όλα αυτά είναι πώς ένα μεγάλο σώμα και μιά μεγάλη δύναμη δεν είναι πάντα καλά προσόντα. Οί εύλογες αυτές είναι σαν ένας θησαυρός με τόν όποιο ένας άνθρωπος γεννιέται. "Αν όμως αυτός ό άνθρωπος δεν καταλαβαίνει τήν κατάλληλη χρήση αυτού του θησαυρού, όποσδήποτε θα τόν σπαταλήσει σε άκαρπη βία.

Αισθάνομαι πώς πρέπει να προειδοποιήσω κάπως αυστηρά τούς άρχαίριους πάνω σ' αυτό τό σημείο, ιδιαίτερα επειδή τά τελευταία χρόνια ένας μεγάλος αριθμός νέων με καλογυμνασμένα και δυνατά σώματα επιδιώκουν να γίνουν εκπαιδευτές του τζούντο. Φυσικά, άν αυτοί οί νέοι μελετήσουν εύσυνείδητα και εκπαιδευτούν και γίνουν κάτοχοι τής «ψυχής» (δηλ. τής βαθύτερης έννοιας) του τζούντο, μπορούν να γίνουν άσυναγωνίστοι πρωταθλητές κόσμου.

Σ' αυτή τή θέση, θα ήταν σκόπιμο να κάνω μερικά σχόλια σχετικά με τίς έννοιες «ψυχή» (ή «πνεύμα») και «δύναμη».

"Όταν λέμε ότι χρησιμοποιώ τό «πνεύμα» μου (δηλ. παίζω «πνευματικά»), έννοούμε ότι παίζω ήρεμα αλλά άγρυπνος και γεμάτος ενέργεια, με χαλαρωμένα τά χέρια και τά πόδια, τελείως ελεύθερος αλλά πανέτοιμος να αντιδράσω άμέσως σε ό,τι συμβεί γύρω μου. Αυτή ή πνευματική κατάσταση περιλαμβάνει επίσης και τό να δέχομαι τίς πετυχημένες τεχνικές του αντίπαλου και όχι να έπιχειρώ σκληρές και επικίνδυνες αντιδράσεις.

4 ■ τεχνικές ποδιών

OUCHI-GARI (μεγάλο έσωτερικό πιάσιμο ποδιού)

Κύρια σημεία

Χρησιμοποιώ συχνά αυτή τήν τεχνική, όταν ο αντίπαλός μου στέκεται σε άμυντική στάση με τά πόδια άρκετά άνοιχτά. Είναι ακόμα πιο άπολεσματική αν γέρνει προς τά πίσω τή μέση του. Μέ τήν τεχνική αυτή, αρπάζω γρήγορα τό πόδι του αντίπαλου με τό πόδι μου, που δέν χρησιμοποιώ για στήριγμα εκείνη τή στιγμή, και τόν ρίχνω προς τά πίσω.

Ή κατάλληλη στιγμή

1. 'Ο αντίπαλός μου έχει προβάλλει τό άριστερό του πόδι και είναι έτοιμος νά φέρει τό βάρος του σ' αυτό.
2. 'Ο αντίπαλός μου είναι σε άμυντική στάση με τά πόδια άνοιχτά και τό βάρος στίς φτέρνες, έτοιμος νά βηματίσει προς τά πίσω.

Προετοιμασία

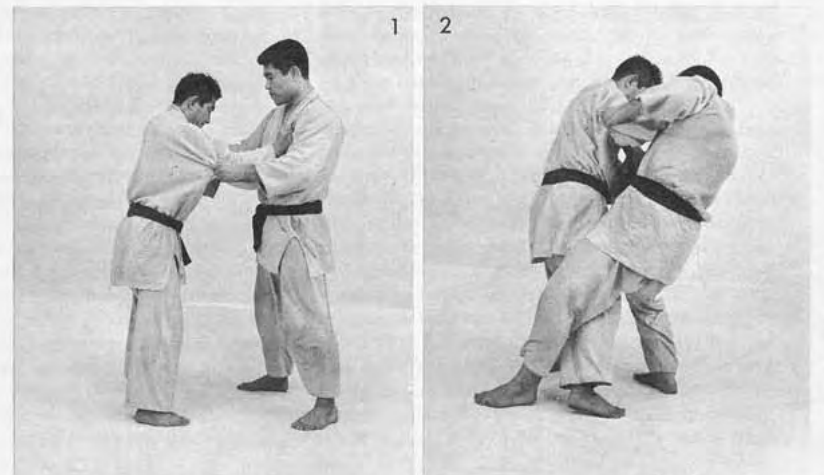
1. 'Ο αντίπαλός μου κι εγώ στεκόμαστε στή δεξιά φυσική στάση. (Φ 1)
2. Μέ μιά συνεχή και ρυθμική κίνηση κάνω ένα βήμα διαγωνίως μπροστά άριστερά με τό άριστερό πόδι. Μέ ένα μεγάλο τράβηγμα προς τά πάνω και έμπρός του με τό δεξί μου χέρι τραβώ τόν αντίπαλο σε κυκλική κίνηση προς τά πλάγια δεξιά μου. (Φ 2)

Ή επίθεση

1. 'Ο αντίπαλός μου θά φέρει τό άριστερό του πόδι μπροστά για νά στηριχτεί.
2. Μόλις τό κάνει αυτό, συστρέφω άμέσως τούς γοφούς προς τά δεξιά φέρνοντας τό δεξί μου πόδι, τή φτέρνα πρώτα, ανάμεσα στα πόδια του. Βάζω τό πίσω μέρος του δεξιού γόνατού μου στο πίσω μέρος του άριστερου δικού του. (Φ 3)
3. 'Αρπάζω και τραβώ τό πόδι του διαγώνια πίσω με τό δεξί μου πόδι γλυστρώντας τά δάχτυλα στο δάπεδο. Τήν ίδια στιγμή συστρέφω τούς γοφούς από δεξιά προς τά πίσω. (Φ 4)
4. Χωρίς νά χαλαρώσω τό τράβηγμα του άριστερου χεριού σπρώχνω τόν αντίπαλο προς τά πίσω άριστερά του με τό δεξί μου χέρι τραβώντας ακόμα τό πόδι του με τό δικό μου, ώστε νά πέσει πίσω. (Φ 5)

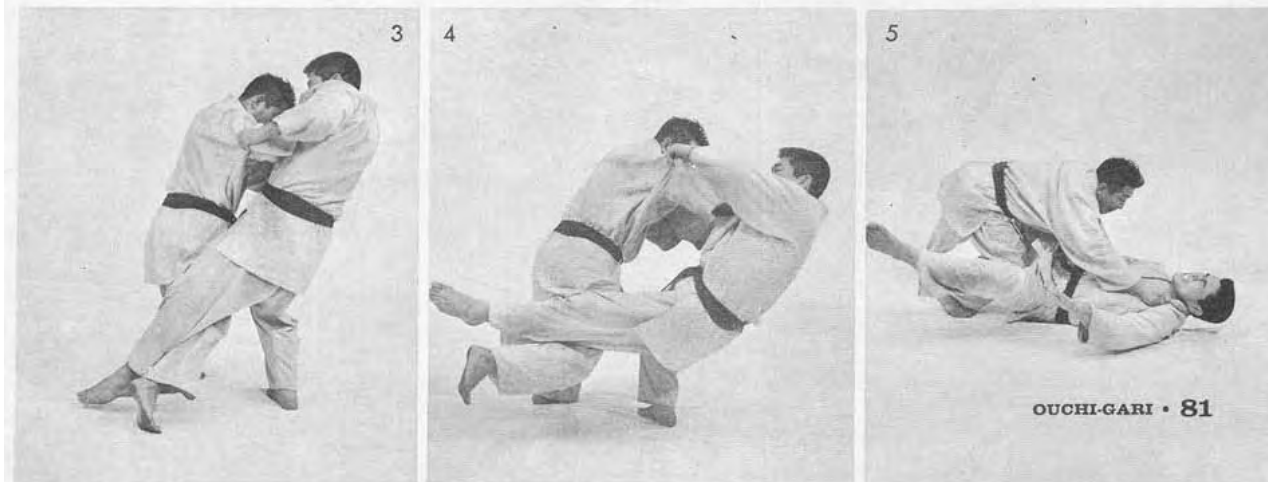
Ειδικές οδηγίες

Δέν πρέπει νά «πιάσω» ψηλά με τό δεξί μου πόδι, αλλά νά χαμηλώσω τούς γοφούς, ώστε πρακτικά τό «άρπαγμα» νά γίνει με τή δύναμη τών γοφών.

Σημεία-κλειδιά

1. 'Αν φέρω τό δεξί μου γόνατο κατευθείαν μπροστά, διατρέχω τόν κίνδυνο νά χτυπήσω τόν αντίπαλό μου στή βουβωνική χώρα και νά τόν πληγώσω.
2. Θά πρέπει νά προσέχω νά μη χαλαρώσω τό τράβηγμα του άριστερου μου χεριού καθώς σπρώχνω με τό δεξί.

Άμυνα

1. Τραβώ το δεξί μου πόδι πίσω και, τραβώντας με το δεξί μου χέρι και σπρώχνοντας με το αριστερό, συστρέφω τον αντίπαλο προς τα δεξιά μου. (Φ 1)
2. Γέρνω το κεφάλι μπροστά, σηκώνω το πόδι που πάει να μου πιάσει και αποφεύγω την τεχνική του. (Φ 2)
3. Συστρέφω το σώμα απότομα προς την πλευρά μου που δέχεται την επίθεση και πέφτω με το πρόσωπο προς τα κάτω.

Παραλλαγές

Αν, αντί να προβάλλει ο αντίπαλός μου το αριστερό του πόδι, επιχειρήσει να με σπρώξει προς τα πίσω, τότε με μία συνεχή κίνηση πατώ το αριστερό μου πόδι ανάμεσα στα δικά του (περίπου στη μέση) και τον σπρώχνω με τα δύο μου χέρια προς τα πίσω, ώστε να χάσει την ισορροπία του και να φέρει όλο του το βάρος στις φτέρνες του. Τότε του αρπάζω το αριστερό του πόδι με το δεξί μου και τον ρίχνω. (Φ 3-5)

Σημείωση: Θα πρέπει να προσέχω να μη μου σηκώνει το σώμα μου μπροστά.

Συνέχεια στο επόμενο

Από τον Γεράσιμο Άρτινό

Έλ Κουρύ, «Γίν - Γιάνγκ», Όκινάουα - τάϊ, IBBA, ΣΕΓΑΣ και Γ. Γ. Άθλητισμού.

EL KHOURY: τό θαῦμα

Ασφαλώς ο αυτοαποκαλούμενος "Δόκτωρ", Λιβανός JEAN CHAKIB EL KHOURY δέν θά φανταζόταν ποτέ ότι τό βιβλίο του μέ τίτλο "THE SUPREME GRAND MASTER" μέ τά δεκάδες "διπλώματά" του, θά έφτανε στην Ίαπωνία και θά έξεταζόταν από τούς κορυφαίους καθηγητές των JUDO, KARATE, AIKIDO, JU-JITSU, και άλλων μαχητικών τεχνών.

Μέ σκοπό την διαφήμιση του δ "Δρ" έστειλε τό βιβλίο του στά γραφεία του περιοδικού "DYNAMIKO JUDO-KARATE" καθώς και σε επαγγελματίες δασκάλους πολεμικών τεχνών. Αλλά, αντί να διαφημιστεί και να προκαλέσει τό γενικό θαυμασμό από όλους αυτούς που διάβασαν τό βιβλίο του, σάν κάτοχος τόσων πολλών ύψηλών βαθμών (ντάν) σε όλες τις πολεμικές τέχνες της ύψηλτου, κρεμάστηκε κυριολεκτικά και αποκάλυφθηκε τό αληθινό πρόσωπο του "Δρος" ή "Δράκου", όπως άρέσκεται να αυτοαποκαλείται.

Δυστυχώς, πολύ δυστυχώς, για τον "Δρα" τό βιβλίο του εξετάστηκε από τούς διευθυντές των παρακάτω Ίνστιτούτων και οργανισμών: 1) KODOKAN JUDO INSTITUTE, 2) AIKIKAI FEDERATION, 3) JAPAN KARATE ASSOCIATION, 4) SHORINJI KEMPO FEDERATION, 5) KYO-KUSHINKAI KARATE, 6) FEDERATION OF ALL JAPAN KARATE ORGANIZATIONS (F.A.J.K.O.), 7) WORLD UNION OF KARATE ORGANIZATIONS (W.U.K.O.), καθώς και από μικρότερες οργανώσεις και μεμονωμένους καθηγητές διαφόρων πολεμικών τεχνών.

Αλλά τί κανό παρουσίαζε τό βιβλίο των διπλωμάτων του "Δρος";

Τό πρώτο βασικό σφάλμα είναι οι τρεις διαφορετικές ήμερομηνίες γεννήσεως που έχουν τά διπλώματά του, συγκεκριμένα Αύγουστος 1939, Οκτώβριος 1939 και 1947 και οι δύο διαφορετικοί τόποι γεννήσεως INDIA, LEBANON. Στόν κύκλο των ανθρώπων αυτού του είδους τά λάθη αυτά θεωρούνται σάν "παιδική άφέλεια".

Σχετικά με τό διδακτορικό του δίπλωμα περιμένουμε άπάντηση στην έρευνά μας από τό πανεπιστήμιο που τό εξέδωσε.

Τά "διπλώματά" του στις διάφορες πολεμικές τέχνες έχουν τέσσερα κράτη προελεύσεως: Αμερική, Ίαπωνία, Κορέα, Κίνα. Δέν μπορούμε, τουλάχιστον προς τό παρόν, να έλέγξουμε τά Κορεάτικα και Κινέζικα "διπλώματα" ως προς τή γνησιότητά τους. Επιφυλασσόμαστε για άργότερα. Όσον άφορά όμως στά Ίαπωνικά προελεύσεως διπλώματα, έ!, αυτά είναι ή ειδικότητά μας.

Και για να εξηγηθούμε:

Αυτά τά "διπλώματα" που υποτίθεται ότι είναι άναγνωρισμένα από την Ίαπωνία και δοσμένα στην

Ίαπωνία, όπως γράφουν από λάτρω οι λεζάντες, είναι γραμμένα και στην Αγγλική και στην Ίαπωνική. Σχεδόν όλα υπογράφονται από κάποιον άμερικανό ALBERT C. CHURCH και άλλους άμερικανούς και επίσης αναφέρονται μερικά Ίαπωνικά όνόματα όπως KANDA TAKASHI και NATSU SAMBUKU και φέρουν σφραγίδες της IBBA για την όποια θά μιλήσουμε πιο κάτω. Τά διπλώματα αυτά εξετάστηκαν από τούς ειδικούς των ίδρυμάτων και οργανισμών που αναφέραμε πιο πάνω (από τούς όποιους πήραμε και έπίσημα πιστοποιητικά για τό δικαστήριο) και να τά συμπεράσματά τους:

α) Οι Γιαπωνέζικοι χαρακτήρες περιέχουν έκφράσεις ή λέξεις που δέν χρησιμοποιούνται στα γνήσια Ίαπωνικά διπλώματα.

β) Έχουν πολλά λάθη και παραλείψεις, πράγμα που δείχνει ότι δέν έχουν γραφεί από Γιαπωνέζους.

γ) Πολλά είναι γραμμένα με μαρκαδόρο και όχι την Ίαπωνική πένα-βούρτσα με την όποια γράφονται (ζωγραφίζονται) οι Γιαπωνέζικοι χαρακτήρες.

δ) Υπογράφονται από Άμερικανούς και έχουν σφραγίδες της IBBA, ένω κανένα πραγματικό Ίαπωνικό δίπλωμα δε φέρει όνομα ξένου, μη Γιαπωνέζου, ούτε συνεργασία υπάρχει μεταξύ IBBA και Γιαπωνέζικων οργανισμών για να χρησιμοποιείται ή σφραγίδα της IBBA σε Γιαπωνέζικο δίπλωμα.

ε) Ο ALBERT C. CHURCH διευθυντής της IBBA "διαθέτει" και δεύτερο όνομα!!! ("Όσο για να άκούει τό αυτί του ποικίλους ήχους όταν τον φωνάζουν.) Γιαπωνέζικο αυτό τή φορά. Ονομάζεται και KANDA TAKASHI και υπογράφει μ' αυτό, για να δίνει προφανώς Γιαπωνέζικη... γεύση στο "δίπλωμα".

νέα

ειδήσεις

περίεργα

Από την Ίωάννα Κοκόση

Πρόκειται για την Τίνα Ρήβς γνωστό μοντέλο μόδας στο "Εσσεξ" της Αγγλίας. Τη φωτογραφία αυτή την είχαμε δημοσιεύσει στο πρώτο μας τεύχος (μάλιστα μιά αναγνώστριά μας μάς έγραφε πώς την είχε δεϊ και σε εβδομαδιαίο ξένο περιοδικό), αλλά ήταν τόσο κακέκτυπο εκείνο τό πρώτο μας τεύχος ώστε ή Τίνα άδίκηθηκε καταφανέστατα. Έπανορθώνουμε από αυτή τή θέση θυμίζοντας παράλληλα στους αναγνώστες μας ότι ό "άπό κάτω" είναι ό "Άϊαν Τζάνσον και ή φωτογραφία τραβήχτηκε στις 13 Μαρτίου 1973.

Ό Καζούο Τσίμπα σιχάν, 7 ντάν στο Άϊκίντο, τεχνικός σύμβουλος του GREEK AIKIDO FEDERATION, πρόκειται νά έρθει για μιά εβδομάδα στις 18 Ίουλίου και θά διδάξει άϊκίντο στή λέσχη του Κώστα Πολίτη ATHENS AIKIDO HOMBU DOJO, όδός Νυμφάου 30, Ίλίσια. Στή φωτογραφία μας ό Τσίμπα σιχάν σε έγκαίδευση σε ντότζο του Λονδίνου.

Ό SATO σενσεϊ, 84 χρονών και 9 ντάν στο τζούντο, ένας γραφικός τύπος του KODOKAN. Παρά τήν ήλικία του πηγαίνει κάθε μέρα στο KODOKAN, στο μεγάλο ντότζο για 2-3 ώρες και άλίμονο σε όποιον πέσει στά χέρια του. Άδυναμία του οι ξένοι άθλητές. Τούς ύποχρεώνει νά κάνουν "ούκέμι" (πτώσεις) κάθε είδους μέχρι πού νά μή μπορούν νά σταθούν στά πόδια τους από τήν κούραση. Τότε τούς αφήνει και χαμογελαστός κοιτάζει γύρω του για τό επόμενο ... θύμα. (Φωτογραφία του ARTHUR TANSLEY.)

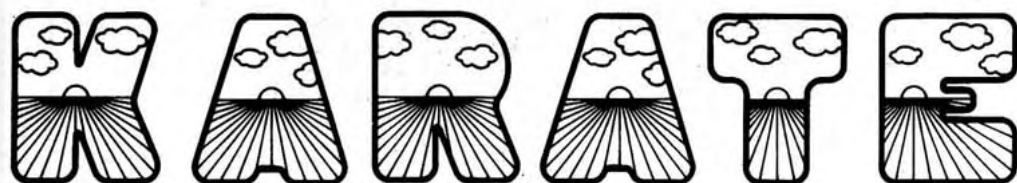
Τό καράτε κατακτά και τό Έλληνικό Διπλωματικό Σώμα στο Τόκιο. Στή φωτογραφία μας, ό διπλωματικός ύπάλληλος τής έλληνικής πρεσβείας στο Τόκιο κ. Ντένης Διονυσόπουλος, άθλητής του SHOTOKAN J.K.A. KARATE, ενώ προπονείται στον κήπο τής έλληνικής πρεσβείας στο Τόκιο.

μάθημα 5

Άπό τούς Γιώργο Σανιώτη καί Θύμιο Περισίδη

«Τό καλύτερο καράτε»

1 : Συνοπτική παρουσίαση

Άπό τόν Masatoshi Nakayama, 9 dan.

«Άφιερωμένο στόν δάσκαλό μου GICHIN FUNAKOSHI»

Φίλοι μας αναγνώστες

Γιά πρώτη φορά στην Έλλάδα δημοσιεύεται ή πιό καλογραμμένη σειρά βιβλίων καράτε στόν κόσμο: τό «Best Karate» τού Masatoshi Nakayama, 9 dan πού ή έκδοτική εταιρεία «KODANSHA INTERNATIONAL, LTD.», (© γιά όλο τόν κόσμο) μάς έκανε τήν τιμή νά μάς παραχωρήσει τά άποκλειστικά δικαιώματα γιά τήν έλληνική γλώσσα.

Η σειρά τών βιβλίων «Best Karate» άποτελείται άπό όκτώ τόμους καί είναι ότι πιό σύγχρονο μπορεί νά προσφερθεί στόν άπαιτητικό καρατέκα. Στην Ίαπωνία μόλις έχουν έκδοθει οι τρεις πρώτοι τόμοι καί βρίσκονται υπό παραγωγή οι υπόλοιποι. Συγχρόνως γίνεται μετάφραση καί έκδοση σέ περισσότερες άπό δέκα γλώσσες σέ όλο τόν κόσμο. Τή μετάφραση στην έλληνική μέ τίτλο «Τό καλύτερο καράτε» θά παρουσιάζει άπό τίς σελίδες αύτου τού περιοδικού ό Θύμιος Περισίδης (© γιά τήν έλληνική γλώσσα) καί τήν επίβλεψη τής μεταφράσεως θά κάνει ό Γιώργος Σανιώτης, 2 dan στό Shotokan Karate καθηγητής Σωματικής Άγωγής.

Παρουσιάζουμε, λοιπόν, τό πρώτο βιβλίο τής σειράς πού άποτελεί μία «Συνοπτική Παρουσίαση» τού καράτε μέ σκοπό νά συνεχίσουμε μέ τά επόμενα τής σειράς πού έμβραθύνουν στις βασικές τεχνικές, στις τεχνικές άγώνων, στά κάτα, κτλ.

Περιεχόμενα

Εισαγωγή Βασικά

Τά φυσικά όπλα: Οι χρήσεις τών χεριών καί τών ποδιών, οι στάσεις, οι βηματισμοί, άσκήσεις γυμναστικής:

Θεμελιώδεις άρχές

Προπόνηση

Βασικές τεχνικές: Τεχνικές χεριών, τεχνικές ποδιών.

Kata

Kumite

Karate-dō

Ίστορία, άγώνες, makiwara, ζωτικά σημεία

Λεξιλόγιο

Τό καλύτερο καράτε – 1. Συνοπτική παρουσίαση

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στή δεκαετία πού μάς πέρασε παρατηρήθηκε μία μεγάλη αύξηση στή δημοτικότητα τού karate-do σέ όλο τόν κόσμο. Άνάμεσα στά άτομα πού προσελκύστηκαν ήταν πολλοί φοιτητές, καθηγητές, καλλιτέχνες, έπιχειρηματίες, ιδιωτικοί υπάλληλοι, κτλ. Έκπαιδεύτηκαν σ' αύτό πολλοί άστυνομικοί καί μέλη τών Σωμάτων Άσφαλείας. Επίσης έγινε ύποχρεωτικό μάθημα σέ άρκετά πανεπιστήμια, πού κάθε χρόνο γίνονται καί περισσότερα.

Παράλληλα μέ τήν αύξηση αύτή τής δημοτικότητας, δόθηκαν όρισμένες άτυχεις καί θλιβερές έρμηνίες καί παρουσιάσεις. Τό σύγγραφο είναι πώς τό καράτε παρεξηγήθηκε καί πολλές φορές τό νόμιζαν κάποιο άπό τά διάφορα στυλ τού κινέζικου μπόξ, ενώ ή σχέση του μέ τόν πρόγονό του, πού είναι τό Όκινουέζικο Te δέν έγινε πλατιά άντιληπτή. Ύπήρχαν επίσης άνθρωποι πού τό έβλεπαν σάν μία άπλή επίδειξη στην όποία δύο αντίπαλοι επιτίθενται ό ένας στόν άλλο βία καί σκληρά, ή σάν ένα είδος μπόξ όπου επιτρέπεται καί ή χρήση τών ποδιών, ή σάν μία ικανότητα στό νά σπάει κανείς τούβλα καί άλλα σκληρά άντικείμενα μέ τό κεφάλι, τό χέρι ή τό πόδι.

Άν κάποιος έξασκεϊται στό καράτε βλέποντάς το μόνο σάν μία τέχνη πάλης, τότε αύτό είναι κάτι λυπηρό. Οι βασικές τεχνικές βέβαια αναπτύχθηκαν καί τελειοποιήθηκαν μέ μελέτη καί έφαρμογή πολλών έτών, αλλά άκόμα καί γιά νά κάνει ό άνθρωπος μία άποτελεσματική χρήση τών τεχνικών αύτών στό θέμα τής αυτοάμυνας, θά πρέπει όπωσδήποτε νά προηγηθεί μία πνευματική θεώρηση τού όλου θέματος. Είναι πάντως ικανοποιητικό γιά μένα τό νά βλέπω πώς υπάρχουν καί πολλοί πού έχουν καταλάβει ότι τό karate-do είναι μία καθαρά Άνατολίτικη Πολεμική Τέχνη καί πού έξασκούνται σ' αύτό μέ τήν άνάλογη διάθεση.

Τό νά γίνει ικανός κάποιος ώστε νά μπορεί νά επιτύχει ολοκληρωτικά καταστρεπτική ζημιά σέ έναν αντίπαλο μέ ένα χτύπημα χεριού ή ποδιού είναι ό άντικειμενικός σκοπός αύτης τής παλιάς Όκινουέζικης πολεμικής τέχνης. Άλλά άκόμα καί όσοι άσχολήθηκαν παλιά μέ αύτό, έδωσαν μεγαλύτερη έμφαση στην πνευματική άποψη τής τέχνης παρά στις τεχνικές. Έκπαίδευση σημαίνει έκπαίδευση τού σώματος καί τού πνεύματος καί πάνω άπ' όλα πρέπει κανείς νά συμπεριφέρεται πρós τόν αντίπαλό του μέ σοβαρότητα καί μέ τήν κατάλληλη έθιμοτυπία. Τό νά μάχεται κανείς μέ όλη του τή δύναμη δέν είναι ό άντικειμενικός σκοπός τού karate-do αλλά τό μέσο γιά μία πιό δίκαιη θεώρηση τού κόσμου.

Ό Gichin Funakoshi, ένας μεγάλος δάσκαλος τού karate-do, τόνισε επανειλημμένα ότι ό πρωταρχικός σκοπός πού επιδιώκεται μέ αύτή τήν τέχνη είναι ή ανάπτυξη ενός υπέροχου πνεύματος, ενός πνεύματος ταπεινοφροσύνης. Ταυτόχρονα, θά πρέπει νά αναπτύσσεται μία ισχύς ικανή νά καταστρέψει ένα θηριώδες άγριο ζωο μέ ένα άπλό χτύπημα. Τό νά ακολουθήσει κανείς τή φιλοσοφία τού karate-do είναι δυνατό μόνο όταν επιδιώκει έντονα τήν τελειότητα στις δύο αυτές όψεις, τήν μία πνευματική, τήν άλλη σωματική.

Τό karate έχει επίσης εφαρμογή σάν μιά τέχνη αυτοάμυνας και ως μέσο βελτιώσεως και διατηρήσεως τής υγείας. Στή διάρκεια τών τελευταίων είκοσι χρόνων μιά νέα δραστηριότητα αναπτύχθηκε και ανέβηκε στο διεθνές προσκήνιο: Τό karate σάν άθλημα.

Στό άθλημα karate, οργανώνονται αγώνες μέ σκοπό τήν σύγκριση τών ικανοτήτων αυτών που αγωνίζονται. Έδώ θά πρέπει νά τονίσω ακόμα ένα λυπηρό γεγονός. Υπάρχει μιά τάση νά δίνεται υπερβολική έμφαση στο νά κερδίζει κανείς σέ τέτοιους αγώνες και όσοι τό κάνουν αυτό παραμελούν τήν εκπαίδευση στις βασικές τεχνικές έχοντας τό jiyū kumite γιά μοναδικό σκοπό.

Η έμφαση στο νά κερδίζει κανείς σέ αγώνες δέν βοηθάει αλλά παραποιεί τις βασικές τεχνικές που χρησιμοποιεί κανείς καθώς και αποπροσανατολίζει τήν εκπαίδευσή του. Εκτός από αυτό, καθιστά μέ τόν καιρό τό άτομο αυτό άνίκανο νά εκτελέσει μιά ισχυρή και αποτελεσματική τεχνική, πράγμα που είναι και τό μοναδικό χαρακτηριστικό του karate-do. Εκείνος που αρχίζει τό jiyū kumite κάπως πρόωρα – χωρίς νά έχει εξασκηθεί αρκετά στις βασικές τεχνικές – θά νικηθεί σύντομα από κάποιον που έχει εκπαιδευτεί στις βασικές τεχνικές γιά αρκετό χρόνο και φιλότιμα. Είναι αυτό που λέμε «όποιος βιάζεται, σκοντάφτει». Δέν υπάρχει άλλος δρόμος γιά τήν πρόοδο από τό νά μάθει και νά εξασκηθεί κανείς στις βασικές τεχνικές και κινήσεις βήμα πρós βήμα, βαθμίδα πρós βαθμίδα.

Αν και όταν γίνονται αγώνες karate, θά πρέπει νά οργανώνονται μέ κατάλληλες συνθήκες και κατάλληλο πνεύμα. Η έπιθυμία νά κερδίσει κανείς έναν αγώνα είναι αντιπαραγωγική, γιατί συνοδεύεται από μιά μείωση τής έπιθυμίας γιά τήν εκμάθηση τών θεμελιωδών αρχών. Πολύ περισσότερο, ή έπιδωξη μιάς πρωτόγονης έπιδείξεως δυνάμεως και ισχύος σέ έναν αγώνα είναι τελείως άνεπιθύμητη. Όταν συμβαίνει κάτι τέτοιο, ξεχνιέται άμέσως ή εύγένεια πρós τόν αντίπαλο, πράγμα που είναι πρωταρχικής σημασίας σέ κάθε έκφραση του karate-do. Πιστεύω πώς ειδικά αυτό τό σημείο αξίζει και πρέπει νά προσεχτεί μέ τήν άνάλογη βαρύτητα από εκπαιδευτές και μαθητές.

Μέ στόχο νά εξηγήσω τις πολλές και σύνθετες κινήσεις του σώματος, είχα τήν έπιθυμία νά παρουσιάσω ένα βιβλίο γεμάτο φωτογραφίες, μέ ένα έκσυγχρονισμένο κείμενο, βασισμένο στην πείρα που έχω αποκτήσει γιά αυτή τήν τέχνη στο διάστημα τών σαράντα έξι χρόνων που άσχοιούμαι. Η έπιθυμία μου αυτή πραγματοποιήται μέ τήν έκδοση τής σειράς «Τό Καλύτερο Καράτε», στην όποια έχουν ανανεωθεί και βελτιωθεί όλες οι προηγούμενες συγγραφές μου, μέ τήν βοήθεια και τήν ενθάρρυνση τών άναγνωστών μου. Η νέα σειρά αυτών τών βιβλίων έπεξηγει μέ λεπτομέρειες σέ μιά γλώσσα όσο τό δυνατόν πιο άπλή τί είναι τό karate-do και πραγματικά έλπίζω ότι θά βοηθήσει όλους τους καρατέκα. Έλπίζω επίσης πώς οι καρατέκα σέ πολλές χώρες του κόσμου θά είναι σέ θέση νά καταλαβαίνουν καλύτερα ό ένας τόν άλλο μέ τή βοήθεια τής σειράς τών βιβλίων αυτών.

Masatoshi Nakayama

Τί είναι τό καράτε-ντό

Η άπόφαση ποιός είναι ό νικητής και ποιός ό νικημένος δέν είναι ό τελικός σκοπός. Τό καράτε-ντό είναι μιά πολεμική τέχνη γιά τήν ανάπτυξη του χαρακτήρα διά μέσου τής σωματικής εκπαίδευσέως, ώστε ό καρατέκα νά μπορεί νά υπερνικά κάθε εμπόδιο.

Τό καράτε-ντό είναι μιά τέχνη αυτοάμυνας μέ άδεια (άσπλα) χέρια, όπου τά χέρια και τά πόδια έχουν εξασκηθεί συστηματικά και ή ικανότητα τής ξαφνικής επιθέσεως σέ κάποιον αντίπαλο μπορεί νά έλέγχεται κατά τήν ισχύ, όπως συμβαίνει μέ τά πραγματικά όπλα.

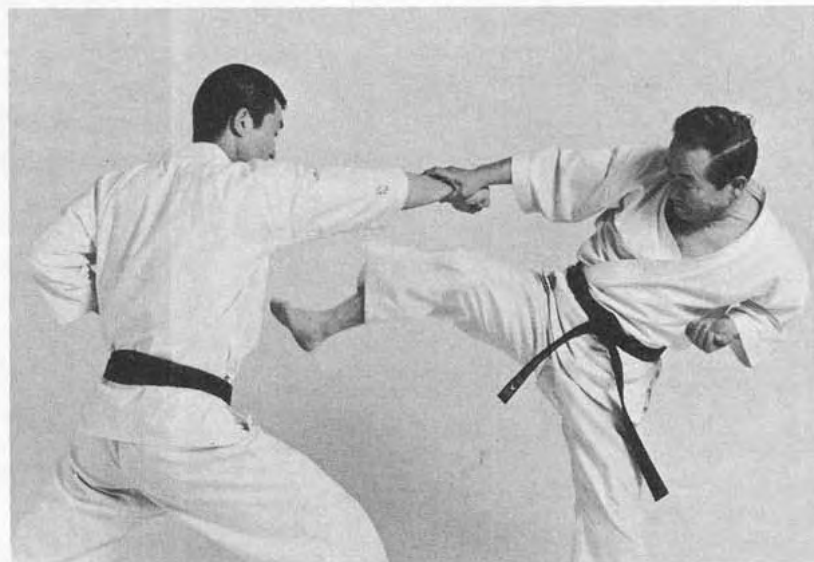
Τό καράτε-ντό είναι γενικά μιά άσκηση μέ τήν όποια οι καρατέκα γίνονται γνώστες όλων τών κινήσεων του σώματος (κλίσεων, πηδημάτων, ίσορροπίας, κτλ.) μαθαίνοντας νά κινούν τό σώμα και τά μέλη του μπρός ή πίσω, δεξιά ή άριστερά, έλεύθερα και τυποποιημένα.

Οι τεχνικές του καράτε-ντό έλέγχονται καλά άνάλογα μέ τή θέση του καρατέκα, κατευθύνονται στο στόχο μέ άκρίβεια, αυθορμητισμό και μέγιστη ισχύ, αλλά τό χτύπημα σταματάει λίγο πρίν γίνει, στή θέση που τό σημείο κρούσεως μόλις άγγίζει τό ζωτικό σημείο-στόχο.

ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΟΠΛΑ

Τά όπλα του καράτε-ντό είναι διάφορα μέρη του ανθρώπινου σώματος. Χρησιμοποιείται κάθε μέλος που μπορεί να είναι αποτελεσματικό στην άμυνα ή την επίθεση. Αυτό αποτελεί και μία ιδιαίτερη διαφορά του καράτε-ντό από τις άλλες πολεμικές τέχνες.

Η συστηματική προπόνηση είναι ο μόνος τρόπος να αναπτύξουμε τά όπλα αυτά ώστε να είναι έτοιμα για χρήση οποιαδήποτε ώρα, σε οποιοδήποτε τόπο και κάτω από οποιοδήποτε συνθήκες. Είναι πολύ σπουδαίο, ή εξάσκηση κάθε μέλους του σώματος να είναι συνεχής και μεθοδική. Η έντατική προπόνηση χωρίς προγραμματισμό δεν είναι αρκετή να μετατρέψει τά μέλη του σώματος σε ισχυρά όπλα

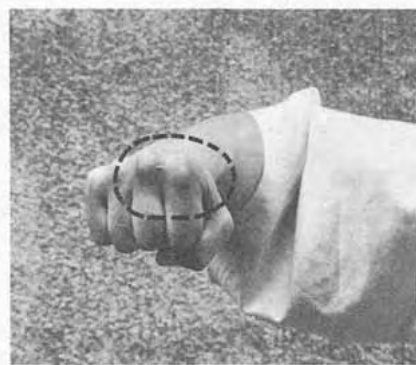
Ο σχηματισμός της γροθιάς

Οι δύο τρόποι με τους οποίους χρησιμοποιώ τό χέρι μου είναι: (1) άνοιχτό και (2) κλειστό. Υπάρχουν έξι τρόποι χρήσεως της γροθιάς (ken) και έντεκα τρόποι χρήσεως του άνοιχτού χεριού (kaisho).

Γιά να σχηματίσω μία γροθιά, αρχίζω διπλώνοντας τά δάχτυλα έτσι ώστε οι άκρες τους να άκουμπήσουν στις βάσεις και συνεχίζω διπλώνοντας τά δάχτυλα ακόμα μέχρις ότου οι άκρες τους πιεστούν σφιχτά μέσα στην παλάμη. Πιέζω τόν αντίχειρα έλαφρά πάνω στις δεύτερες άρθρώσεις του δείκτη και του μέσου. Τό μικρό δάχτυλο είναι από τή φύση του άδύνατο και γι αυτό προσέχω να τό πιέζω σφιχτά στην παλάμη.

Ένας δεύτερος τρόπος, που όμως δεν χρησιμοποιήται σήμερα πιά, είναι ό έξης: διπλώνω πρώτα τόν μέσο, τόν παράμεσο και τόν μικρό, έπειτα πιέζω τόν δείκτη λοξά πάνω στον μέσο. Ο τρόπος αυτός δεν χρησιμοποιείται πιά, έπειδή είναι δύσκολο να τόν συνηθίσει κανείς και έπειδή τό μικρό δάχτυλο είναι έντατικά σφιγμένο ενώ από φύση του πρέπει να είναι χαλαρό.

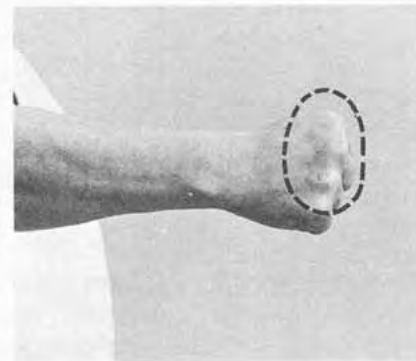
Οι διάφοροι τύποι τής γροθιάς

Seiken (σέικεν)

Μπροσινή γροθιά

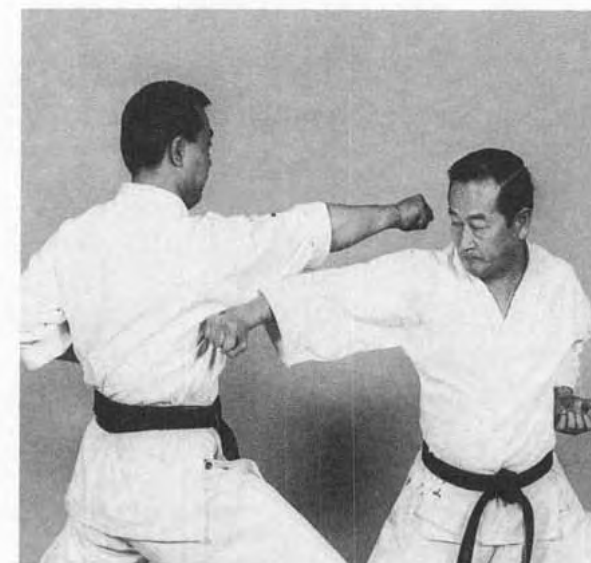
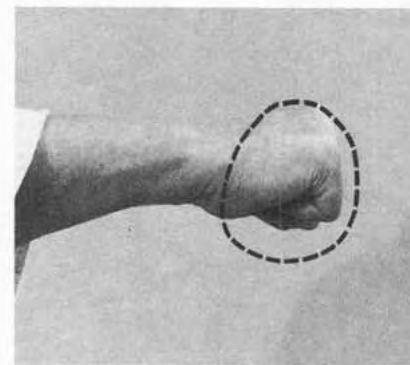
Γιά νά χτυπήσω τό στόχο χρησιμοποιώ τίς άρθρώσεις (κότσια) του δείκτη και του μέσου. Πρέπει νά διατηρώ τόν καρπό τεντωμένο και άλύγιστο, ώστε νά σχηματίζει εύθεια γραμμή μέ τό έξω μέρος του χεριού. Ή κύρια χρήση είναι ή γροθιά στό στήθος (tsuki). Όλη ή ισχύς του βραχίωνα πρέπει νά συγκεντρωθεί και νά διοχετευτεί μέ οδηγό τήν εύθεια γραμμή στίς δύο άρθρώσεις πού χτυπούν.

Uraken (ούράκεν)

Άνάστροφη γροθιά

Τό πίσω μέρος τής παλάμης και οι άρθρώσεις του δείκτη και του μέσου χρησιμοποιούνται επίσης σέ χτυπήματα (uchi). Χρησιμοποιώντας τήν δυνατότητα του άγκώνα νά τινάζει τό χέρι σάν ελατήριο, μπορώ νά χτυπήσω πλάγια ή από κάτω πρós τά πάνω. Οι στόχοι μου θά είναι κυρίως τό πρόσωπο και τά πλευρά του αντίπαλου.

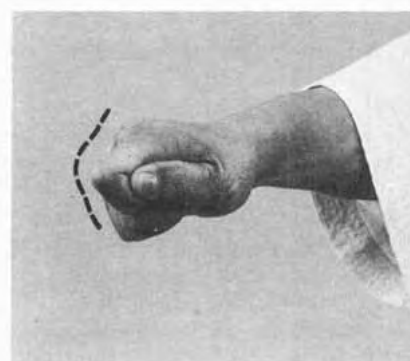

Kentsui (κεντσούι)

Γροθιά – σφυρί

Μπορώ νά χτυπήσω αρκετά σημεία του σώματος μέ τό κάτω (τό μαλακό) μέρος τής γροθιάς μου.

Άλλα όνόματα αυτού του τρόπου είναι shutsui (σουτσούι) και tettsui (τετσούι).

Ippon – ken (ιππόν – κεν)

Γροθιά μιās άρθρώσεως

Έχοντας τόν μέσο, τόν παράμεσο και τόν μικρό στήν ίδια θέση, όπως στήν μπροσινή γροθιά, προβάλλω τή μεσαία άρθρωση του δείκτη και πιέζω δυνατά τόν αντίχειρα πάνω τής. Συνηθισμένοι στόχοι για αυτά τά χτυπήματα είναι ή γέφυρα τής μύτης, τό σημείο ακριβώς κάτω από τή μύτη και τά διαστήματα ανάμεσα στα πλευρά.

Συνέχεια στό επόμενο

aikido: ίστορία καί τέχνη

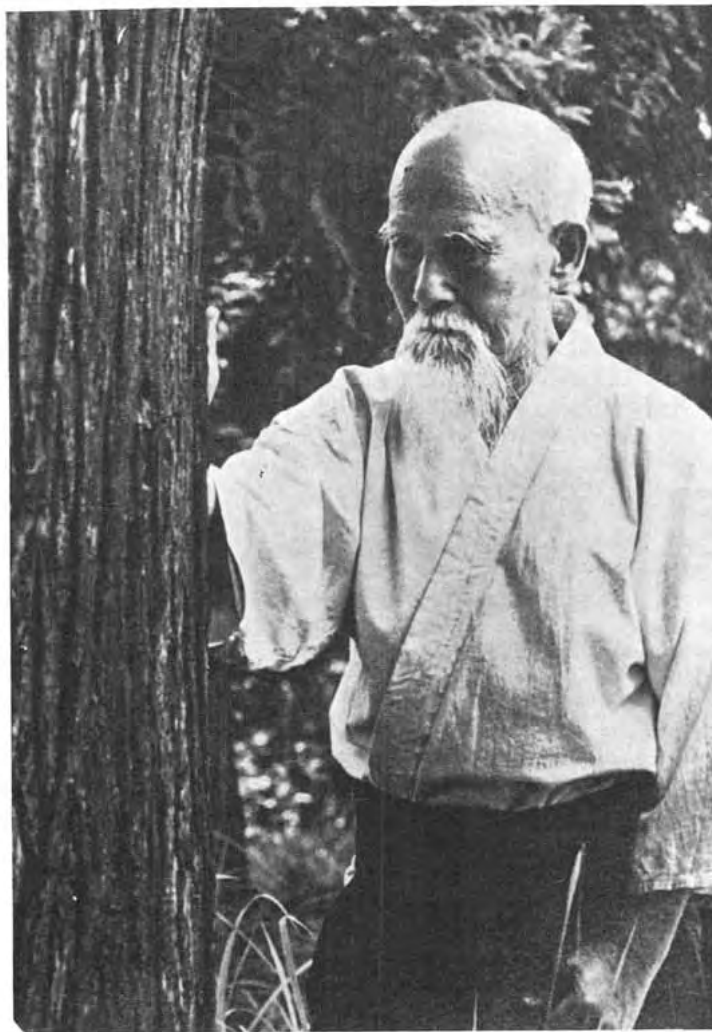
Συνέχεια 4η:

"Έχοντας μαζί του ένα BOKKEN (ξύλινο σπαθί) περιπλανιόταν σέ όλη τήν Ίαπωνία καί κάθε φορά πού εβρισκε κάποιον καλύτερο από αυτόν, γινόταν μαθητής του καί όταν μάθαινε ότι μπορούσε από αυτόν συνέχιζε τήν περιπλάνησή του. Έγινε ό καλύτερος γνώστης τών πολεμικών τεχνών στην Ίαπωνία. Στην πραγματικότητα ήταν άνίκητος.

Τώρα ήταν δυνατός. Έγινε είδικός στην τέχνη του σπαθιού καί σέ πολλές τέχνες αυτοάμυνας. Ένώ όμως ήταν έτοιμος νά ολοκληρώσει τό σκοπό του, κάποια άμφιβολία γεννήθηκε στό μυαλό του γενικά για τίς πολεμικές τέχνες. "Τό νά ρίχνεις άλλους κάτω ή νά τους χτυπάς καί νά υπερισχύεις έναντι αυτών, σέ τί χρησιμεύει;" άναρωτήθηκε. "Εάν αυτό είναι τό νόημα τών πολεμικών τεχνών, τότε τί αξία έχουν;"

Τό νά νικήσεις σημαίνει ότι κάποια μέρα θά νικηθείς. Ό σημερινός νικητής θά είναι ό αύριανός νικημένος. Είσαι από τή φύση δυνατός στην νεότητά σου, αλλά ή δύναμή σου μειώνεται όσο γερνάς καί κάποιος νεώτερος από σένα θά σέ νικήσει κάποτε. Σήμερα είσαι στό ζενιθ τής νεότητας καί μπορείς νά διασκεδάσεις μέ τό συναίσθημα τής υπερίσχυσης έναντι άλλων, αλλά θά έρθει ή στιγμή πού κάποιος άλλος θά υπερισχύσει έναντι έσου. Έπειδή άλλοι χάνουν έσύ κερδίζουν. Τέτοιες νίκες είναι σχετικές. Υπάρχει όμως ή άπόλυτη νίκη; Καί άν ακόμα είσαι νικηφόρος αυτό τί σου προσφέρει; Στά μάτια τής φύσης τό νά νικᾷς ή νά νικιέσαι στόν κόσμο τών ανθρώπων φαίνεται χωρίς αξία, χωρίς περισσότερη σημασία από τό άνακάτεμα καί ροή τών κυμάτων στην άκρογαλιά. Δέν θά ήταν λοιπόν σπατάλη ενέργειας τό νά άφιερώνεις τήν προσπάθεια όλόκληρης ζωής για ένα τέτοιο πράγμα; "Ίσως νά μπορείς νά υποτάσεις άλλους, αλλά νά μή μπορείς νά έλέγχεις τό πνεύμα σου σέ κάθε πρόσταγμα. Τότε τό νά νικᾷς δέν φέρνει καμιά εύτυχία. Ίσως νά ίκανοποιηθεί ή ματαιοδοξία σου αλλά τί κέρδος θά επιφέρεις στην ανθρωπότητα;

Καθώς ή άμφιβολία μεγάλωνε, όδήγησε σέ άλλες καί τελικά σέ άτέλειωτες άμφιβολίες για τά πάντα. Σταμάτησε νά εξασκείται στις πολεμικές τέχνες καί έδωσε όλη του τήν ενέργεια για νά βρεί τήν λύση

Ό Μεγάλος Δάσκαλος καί ό Κ. Τσίμπα σιχάν, 7 ντάν Άϊκίντο, όταν ό δεύτερος ήταν οίκότροφος μαθητής του πρώτου.

στις άμφιβολίες του. Χτύπησε τίς πόρτες φημισμένων ναών καί σπούδασε φιλοσοφία. Έγινε έρημίτης για νά διαλογισθεί. Παρέμεινε κάτω από καταρράκτη για νά άνοιξει τά μάτια τής ψυχής του. Άποφασισμένος νά βρεί λύση στό πρόβλημά του, συνέχισε τήν άσκητική του ζωή. Μόνος του πάνω σέ ένα βουνό, εξασκούμενος μέ τό ξύλινο σπαθί του άποροφήθηκε στην έρώτηση: "Τί είναι πολεμική τέχνη;"

Τήν άνοιξη του 1925 ένα άξιωματικός του Ναυτικού καί καθηγητής τής Ξιφασκίας επισκέφθηκε τόν 0-SENSEI καί του ζήτησε νά γίνει μαθητής του. Κατά τήν διάρκεια τής συζητήσεως συνέβη νά διαφωνήσουν για ένα άσήμαντο πράγμα καί τά πνεύματα όξύνθηκαν. Συμφώνησαν τότε νά κάνουν έναν άγώνα. Ό άξιωματικός ώρμησε μπροστά για νά τόν χτυπήσει μέ τό σπαθί του, αλλά ό 0-SENSEI άπέφευγε τό σπαθί του πολύ εύκολα καί τελικά ό άξιωματικός κάθισε κάτω χωρίς νά είχε άγγίξει ούτε μιά φορά τόν 0-SENSEI μέ τό σπαθί του. Ό 0-SENSEI είπε ότι καταλάβαινε τίς κινήσεις του αντίπαλου του πριν τίς εκτελέσει.

Μετά τόν άγώνα πήγε σέ ένα κήπο εκεί κοντά καί ρίχνοντας νερό στό σώμα του κύταξε πάνω στόν γαλάζιο ούρανό. Ξαφνικά αυτή τή στιγμή ένιωσε παράξενα έμπνευσμένος. Αίσθάνθηκε άναμορφωμένος καί εύχαριστημένος καθώς δάκρυα κυλούσαν στό πρόσωπό του σαν μιά έκφραση εύγνωμοσύνης προς τόν ούρανό καί τήν γη. Από τήν μιά στιγμή στην άλλη άντελήφθει τήν άλήθεια. Κατάλαβε ότι είχε γίνει ένα μέ τό Σύμπαν. Έφαξε μέ είλικρίνεια για τήν άλήθεια καί προσάθησε μέ πολλούς κόπους νά βρεί τήν άπάντηση στό έρώτημά του. Τελικά, μέ τό σώμα καί τό πνεύμα του είχε τήν έμπειρία τής μεγάλης άλήθειας τής φύσης. Τώρα παρέδωσε τό μικρό του ΕΓΩ καί έκανε τό πνεύμα τής φύσης δικό του πνεύμα.

Ό 0-SENSEI πάντοτε διηγόταν τό γεγονός αυτό ως έξής:

"Καθώς έκανα βόλτα στόν κήπο, ή γη άρχισε ξαφνικά νά τρέμει. Ένα χρυσό πνεύμα ξεπήδησε από τή γη καί τύλιξε τό σώμα μου καί έπειτα αίσθάνθηκα τόν έαυτό μου νά μετατρέπεται σέ ένα χρυσό σώμα. Τήν ίδια στιγμή τό πνεύμα μου καί τό σώμα μου αίσθάνθηκαν πολύ έλαφριά. Μπορούσα νά καταλάβω τί έλεγαν τά πουλιά πού κελαϊδούσαν καί κατάλαβα καθαρά τό πνεύμα του Δημιουργού. Ήταν άκριβώς αυτή ή στιγμή πού δέχθηκα τήν διαφώτιση: 'Η θεμελιώδης άρχή τών πολεμικών τεχνών είναι ή άγάπη του θεού καί ή άγάπη του Σύμπαντος. Δάκρυα έκστασης κύλισαν στά μάγουλά μου. Από εκείνη τήν στιγμή καί ύστερα, αίσθάνθηκα ότι όλόκληρη ή γη είναι τό σπίτι μου καί ότι ό ήλιος καί τ'άστρα είναι δικά μου. 'Η κοινωνική θέση, ή φήμη, ό πλοῦτος, ή έπιθυμία νά γίνω πιδ ίσχυρός από τους άλλους δέν μέ προσελκύουν πλέον. Έξαφανίστηκαν για πάντα".

Όι πολεμικές τέχνες δέν άσχολούνται μέ τήν "κτηνώδη" δύναμη πού ρίχνει κάτω τους αντίπαλους, ούτε μέ τά θανατηφόρα όπλα πού όδηγούν τόν κόσμο στην καταστροφή. Όι άληθινές πολεμικές τέχνες, χωρίς βία, κυβερνούν τό ΚΙ, τό πνεύμα του Σύμπαντος, φυλάσσουν τήν Παγκόσμια είρήνη καί παράγουν καί φέρνουν σέ ώριμότητα τά πάντα στή Φύση. Έτσι λοιπόν ή εξάσκηση στις πολεμικές τέχνες, δέν είναι ή εξάσκηση πού έχει σαν πρωταρχικό σκοπό τήν υπερίσχυση έναντι άλλων ή τήν καταστροφή τους, αλλά ή εξάσκηση τής άγάπης του θεού μέσα στους ίδιους μας τους έαυτούς μας."

Συνέχεια στό έπόμενο

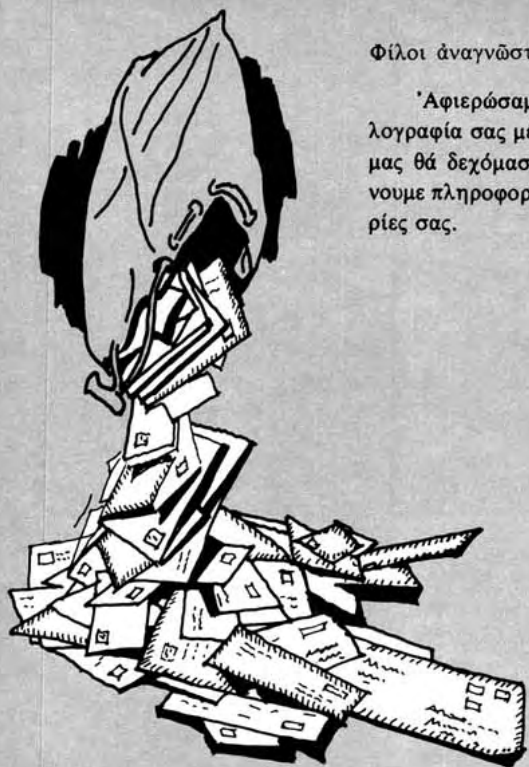
Φίλοι αναγνώστες:

Αφιερώσαμε αυτό το χώρο στην αλληλογραφία σας με το περιοδικό μας. Με χαρά μας θα δεχόμαστε γράμματά σας και θα δίνουμε πληροφορίες και απαντήσεις στις απορίες σας.

Από την Ιωάννα Κοκόση

αλληλογραφία μέ τους αναγνώστες

Κύριε Θύμιο Περσίδη:

Είμαι αναγνώστρια του περιοδικού σας Δυναμικό JUDO-KARATE. Όφειλω να ομολογήσω ότι είναι εμφανώς ανώτερο από τα παρομοίου περιεχομένου ελληνικά περιοδικά, τα οποία γεμίζουν τις σελίδες τους αποκλειστικά με τον Μπρούς Λή και με διαφήμιση μιās σχολής.

Υστερεϊ όμως πάρα πολύ συγκρινόμενο με τα αντίστοιχα αμερικανικά περιοδικά. Φυσικά θά μου πητε ότι είναι ακόμη καινούργιο περιοδικό και δεν έχει τό μέσα των ξένων αλλά ας μήν λησμονούμε π.χ. ότι τό KARATE ILLUSTRATED με 68 σελίδες ή τό BLACK BELT με 76 σελίδες κοστίζουν στην Αμερική μόλις 1 δολάριο, λιγώτερο δηλαδή από τό περιοδικό σας.

Γιά μās τίς γυναίκες δεν παρουσιάζει ενδιαφέρον όσο θά έπρεπε. Θά μου πητε ίσως ότι είχατε ένα άρθρο για την καρατέκα SYLBIE DELANGE, αλλά δεν είναι τόσο ενδιαφέρον ένα άρθρο για μία γυναίκα όσο μία άμυντική τακτική εκτελεσμένη από μία γυναίκα. Έξωτερικά τό 6ο τεύχος γράφει τζοϋντο - καράτε για γυναίκες και παιδιά. Μέσα όμως έχει μόνο μία φωτογραφία στην 20 σελίδα με τίτλο BASIC KARATE FOR WOMEN την οποία είχε και τό προηγούμενο τεύχος. (Δέν καταλαβαίνω επίσης τί σχέση έχει ή YOGA με τίς πολεμικές τέχνες.)

Η στήλη "νέα-εϊδήσεις-περίεργα" είναι μία ενδιαφέρουσα ευχάριστη νότα που πρέπει να υπάρχει σε κάθε τεύχος. Έχω όμως να παρατηρήσω ότι ή φωτογραφία με τίς Μίς υπήρχε σε 2 τεύχη και ότι ή φωτογραφία στό 1ο τεύχος του μαννεκέν TINA REEVS σε εβδομαδιαία ελληνική έφημερίδα πριν από χρόνια.

Η στήλη "έδω γελάνε" δεν έχει ενδιαφέρον και χάνονται άδικα 3 σελίδες. Επίσης δεν είναι ενδιαφέροντα τά άρθρα με την ιστορία των διαφόρων τεχνών εκτός από τά σημεία τά αναφερόμενα στή φιλοσοφία αυτών.

Με χαρά είδα την πρόσθεση στό περιοδικό των συνεργάτων Ευαγγέλου Λίτσα, Κωστοπούλου Νίκα, Μουρουδέλη Ρούλα. Ίσως αυτές να βοηθήσουν στην δημιουργία ενδιαφερόντων θεμάτων για τίς γυναίκες.

Φιλικάτα
Βίκυ Σίσκου
Θεσ/νίκη

Φίλη μας Βίκυ Σίσκου:

Σέ εύχαριστούμε για τά καλά σου λόγια. Κάνουμε και θά κάνουμε ότι μπορούμε για να κρατάμε τό περιοδικό μας στην ψηλότερη ποιότητα θέση στον Έλληνικό χώρο.

Πριν συγκρίνεις τό περιοδικό μας με τά αντίστοιχα αμερικανικά, κάνε μία σύγκριση: "Πόσοι διαβάζουν ελληνικά και πόσοι άγγλικά στον κόσμο". Οι τιμές μας είναι περίπου ίδιες, τό χαρτί μας πολύ καλύτερο. Μόνο στην ποικιλία ύλης ύστερούμε, κι αυτό γιατί ή ασύγκριτα μεγαλύτερη αγορά των ξένων περιοδικών μπορεί να αποσβέσει εκατονταπλάσια έξοδα από τά δικά μας.

Γιά σās τίς γυναίκες πολύ γρήγορα θά έχει πολλά ενδιαφέροντα θέματα αυτόάμυνας.

Νά είσαι σίγουρη πώς οι επόμενες παρατηρήσεις στό γράμμα σου είναι άπόλυτα σωστές και σεβαστές. Είναι άπαραίτητο για μās να παίρνουμε γράμματα με κρίσεις και σχόλια από τούς αναγνώστες μας. Θά μās βοηθούν να βελτιωνόμαστε.

Στό προηγούμενο τεύχος μας σās δώσαμε τίς διευθύνσεις των συνεργατών μας Γεράσιμου Αρτινού και Μάρτιου Κοντοζή στην Ιαπωνία. Έπειδή τούς γράφανε ήδη πολλοί αναγνώστες μας, θέλαμε να παρακαλέσουμε, στό γράμμα που τούς γράφετε να έσωκλείετε και τό αντίστοιχο διεθνές γραμματόσημο για την άπάντηση.

Ανοιχτή έπιστολή προς τον κ. Γιάννη Βερόνη.

Προς τον κ. Γιάννη Βερόνη
Ίδιοκτήτη τής σχολής "BUDOKAN"
3ο ντάν στο JUDO από τό KODOKAN
3ο ντάν στο KARATE από την J.K.A.

Αγαπητέ κ. Βερόνη:

Μετά από τά τελευταία γεγονότα στό χώρο των πολεμικών τεχνών στή χώρα μας και μετά από την πίεση των αναγνωστών του περιοδικού μας, στους οποίους περιλαμβάνεται τό 90% των μαθητών τής σχολής σου, για ξεκαθάριση τής αλήθειας, παίρνουμε τό θάρρος να σου υποβάλλουμε με αυτή τή συστημένη έπιστολή όρισμένες έρωτήσεις ζητώντας άπάντηση σε άπορίες που έχουν δημιουργηθεί στους αναγνώστες μας.

Σέ παρακαλούμε να μās άπαντήσεις (κατά τό δυνατόν) σαφέστατα στις παρακάτω έρωτήσεις γνωρίζοντας ότι τό γράμμα μας μαζί με την δική σου άπάντηση (αν δεν υπάρχει θά μείνει λευκός χώρος) θά δημοσιευτούν στό επόμενο τεύχος μας.

- 1.- Είναι αλήθεια ότι τό περιοδικό "Γίν Γιάνγκ" δημοσίευσε πρόκληση από την ομάδα Βασ. Ζαχόπουλου, Σολδάτου, Γιώργου Έλευσινιώτη, και Ν. Παυλίδη προς όλους τούς δασκάλους ανεξαρτήτως συστήματος και ειδικώτερα τούς Ιάπωνες καθηγητές του SHOTOKAN και WADO-RYU σ'ένα πλήρη άγώνα μέχρι Νόκ Αουτ σε οποιοδήποτε χώρο, οποιαδήποτε ήμερομηνία και υπό οποιοσδήποτε όρους;
- 2.- Ποιά είναι ή γνώμη σου για τον Έλ Κουρού και τά τόσο ντάν που έχει σε τόσα άθλήματα και συστήματα;
- 3.- Ποιά είναι ή γνώμη σου για τό Όκινάουα-Τάϊ και την προέλευσή του. Ποιοί είναι οι δάσκαλοι του στην Ελλάδα;
- 4.- Είναι αλήθεια ότι ο κ. Βασ. Ζαχόπουλος είναι Μάστερ με 6 ντάν στο Όκινάουα-Τάϊ; Είναι αλήθεια ότι έχετε έμπορικές συναλλαγές μεταξύ σας (π.χ. σου προμηθεύει ζώνες για τούς μαθητές σου);
- 5.- Έχεις αναλάβει την ήθική υποχρέωση να κρατήσεις τό τζοϋντο και τό καράτε στο ύψος που αρμόζει στις πολεμικές τέχνες. Τι έχεις κάνει για αυτό τό σκοπό μέχρι σήμερα;

Με την έλπιδα πώς θά έχουμε σύντομα άπάντησή σου περιμένουμε γράμμα σου.

Ο εκδότης

Θύμιος Περσίδης

ju-jitsu:

ιστορικό

σκέψεις

σχόλια

Συνέχεια 5η:

YOSHIN-RYU (Γιδσιν-ρύου)

Τό πρώτο σημείο μεταφύτευσης ήταν διά μέσου του Γιδσιν-ρύου. Όπως λένε, ο γιατρός Ακιγιάμα Σιρομπέι Γιοσιτόκι από τό Ναγκασάκι ταξίδεψε στό Τιέν-τσίν, μιά παράλια πόλη νότια του Πεκίνου, τό 1530. Σκοπός του ήταν νά μελετήσει κινέζικες μεθόδους θεραπείας. Εκεί έμαθε 28 μεθόδους αναζωογόνησης, μασάζ και χειροπρακτικής των οστών και αρθρώσεων - πράγματα γνωστά στά γιαπωνέζικα σαν κουάμπο ή κουάτσου- και των οποίων ή ενάσκηση βασιζόταν στην ταοϊστική φιλοσοφία του Γίν και Γιάνγκ.

Ο δάσκαλος του Χένι-τό, του δίδαξε επίσης μερικές μεθόδους "Σουκάκου-Ζίτσου", όπως αναφέρεται στά γιαπωνέζικα.

Ο Γιοσιτόκι γύρισε στην Ίαπωνία και ίδρυσε τη σχολή του στό μοναστήρι Τεράγκου, στό Τσουκούσι, άπ' όπου την προώθησε.

Τό Σινοσίντο-Ρύου ιδρύθηκε από τον Ταμπιζαγιέμου Γιαμαμότο, σπουδαστή του Γιδσιν-Ρύου, και τό τελευταίο μέρος του 18ου αιώνα κάποιος Σεκιζάι Γιανάγκι σπούδασε πρώτα τό Σινοσίντο-ρύου και μετά τό Γιδσιν-Ρύου. Κάπου στις αρχές του 19ου αιώνα πήγε σε μιά παραδοσιακή συνάντηση - προσκύνημα και εκπαίδευση με μαθητές άλλων στύλ ζίου-ζίτσου που μεταξύ τους ήταν και τό Ρυόο-Σίντο-Ρύου.

Τό 1845 άλλαξε τό όνομά του σε Γιανάγκι "Ισο και" ίδρυσε τό Τένζιν-Σίνου-Ρύου. Τό 1879 ένας νεαρός ονομαζόμενος Ζίγκορο Κάνο μπήκε στη σχολή ενός από τους μαθητές του "Ισο και" άρχισε νά μαθαίνει Τένζιν-Σίνου-Ρύου.

Χωρίς άμφιβολία υπάρχουν από την αρχή των Ρύου πάμπολλα παρακλάδια, δίνοντας στό Γιδσιν-Ρύου δικό του οικογενειακό δέντρο. Αύτά τά παρακλάδια γέννησαν με τη σειρά τους άλλα παρακλάδια. Πρέπει νά θυμόμαστε ότι εκτός από τον άμεσο και έξουσιοδοτημένο διάδοχο του ιδρυτή του Ρύου που λεγόταν "Σέι" στά γιαπωνέζικα, υπήρχαν πολλοί άλλοι δάσκαλοι του Ρύου οι οποίοι, έχοντας σπουδάσει στη Σχολή, δίδασκαν. Αυτοί οι έμμεσοι διάδοχοι ονομάζονταν "ντάι". Μ' αυτό τον τρόπο μπορούσαν νά υπάρχουν πολλά σχολεία και ακόμα και στύλ μιάς Σχολής όπως τό Γιδσιν-Ρύου, που νά μη σχετίζονται καθόλου μεταξύ τους.

Μιά τέτοια κατάσταση πραγμάτων υπήρχε, σ' άλλη-θεια παράδοση, για τό ζίου-ζίτσου, σ' όλη τη διάρκεια της περιόδου Τοκουγκάβα.

Τό δεύτερο σημείο μεταφύτευσης, και ίσως τό πιο κυριαρχικό, έγινε διά μέσου του Ρυόι-Σίντο-Ρύου τό 1660. Η Σχολή ιδρύθηκε από τον Φουκούνο Ματσακάτσου

Άπό τον Θάνο Παπαγεωργακόπουλο

Χιτσιρουέμον, έναν ξιφομάχο του Γιάγκιν-Σινκάκι-Ρύου, που την ίδρυσε τό 1640 άφου σπούδασε τεχνικές "γιαβάρα", που ονομάζονταν βά-ζίτσου, του Τέισιν-Ρύου, κάτω από τον Τεράντα Σανταγιάσι, μαθητή του Ίμπαράκι Ντενσάι.

Ο Φουκούνο με δύο μαθητές του, έμενε τό 1660 στό μοναστήρι Κοκουσάιζι του Άζάμπου, έξω από τό "Εντο-μάτσι, και εκεί συνάντησε έναν κινέζο "έμιγκρέ" μοναχό του τάγματος Τσάν με τό όνομα Τσέν Τσουϊ.

Ο Τσέν Τσουϊ είχε καταφύγει στό Ναγκασάκι από τό Τσεκιάνγκ τό 1638 και άπό τότε ήταν στην ύπηρεσία του άρχοντα Όβάρι μέχρι τό 1660. Ο Τσέν δίδασκε τίς τρεις διαφορετικές μεθόδους του κακούτο-ζίτσου (κινέζικη μορφή ζίου-ζίτσου). Άργότερα ο Φουκούνο δίδαξε τό βελτιωμένο στύλ του στους Ίμπαράκι Ντενσάι και Τεράντα Σανταγιάσι, που με τη σειρά τους κληροδότησαν τη διδασκαλία στη γενιά του Τεράντα μέχρι τον Τεράντα Κανεμόν, που είσήγαγε τό δικό του Κίτο-Ρύου διατηρώντας ταυτόχρονα τό Ρυόι-Σίντο-Ρύου.

Ο Κανεμόν επίσης άρχισε τό Ζικίσι-Ρύου. Ένας μαθητής της γενιάς του, ο Ίνογιέν Κουροεμόν, ίδρυσε τό Χοντάι-Ρύου και, άργότερα, από ένα κλάδο της γενιάς ξεπήδησε τό Γιούγκυο-Ρύου και άπό άλλον τό Ίτσι-Ρύου.

Οι δύο μαθητές του ιδρυτή Φουκούνο, έγιναν επίσης διάσημοι ιδρύοντας τελικά τους δικούς τους κλάδους Ρυόι-Σίντο-Ρύου, ονομάζοντάς τους Κάντσιν-Ρύου και Μιούρα-Ρύου (ο Μιούρα Γιόζιουεμόν είχε σπουδάσει κάποτε Γιδσιν-Ρύου).

Ένδιαφέρον για μās είναι κυρίως ο κλάδος Κίτο-Ρύου του Ρυόι-Σίντο-Ρύου, γιατί αυτό σπούδασε ο νεαρός Ζίγκορο Κάνο, ο μαθητής του Τένζιν-Σίνου-Ρύου.

Ο Κάνο, τελικά, πήρε την άδεια διδασκαλίας του στό Κίτο-Ρύου και προχώρησε ιδρύοντας, στην περίοδο Μέι-τζι, τό Κόντοκαν Τζούντο.

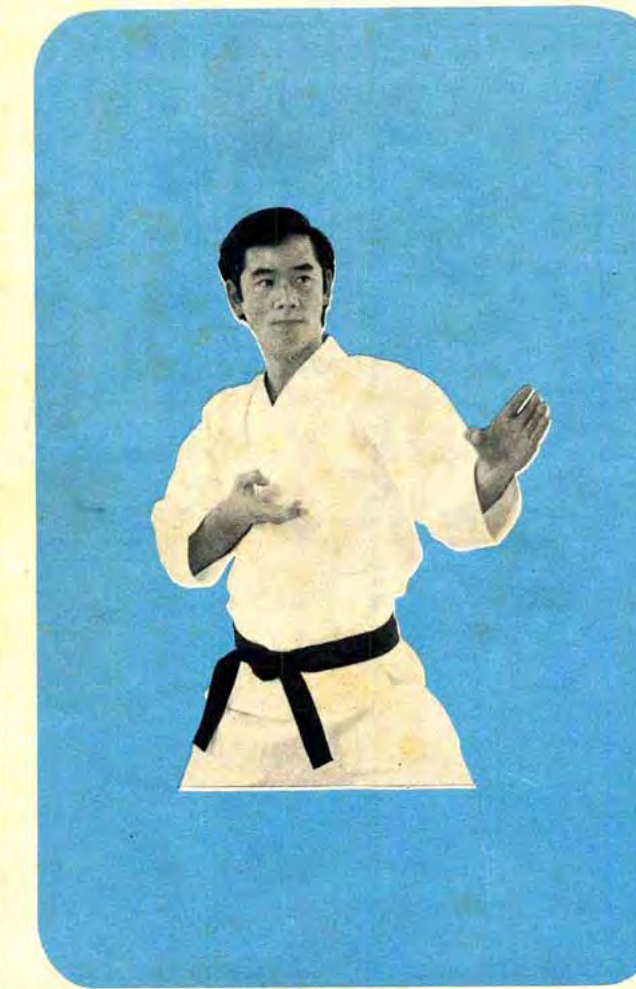
Ο μόνος άλλος άξιοσημείωτος κατευθείαν άπόγονος της περιόδου Τοκουγκάβα ήταν τό Σεκιγκούτσι-Ρύου που ιδρύθηκε τον Ίούνιο του 1631 από τον κλάδο Σινοσίντο-Ρύου της γραμμής του Γιδσιν-Ρύου. Ο Ζιου-τσίν Σεκιγκούτσι, ο ιδρυτής, χρησιμοποίησε στη σχολή του μερικές τεχνικές Σούμο.

Τόσο τό Γιδσιν-Ρύου όσο και τό Ρυόι-Σίντο-Ρύου δίδασκαν τό ζίου-ζίτσου τους με την αρχική ένσωματωμένη Ταοϊστική κινέζικη φιλοσοφία που περιλάμβανε, μολονότι αυτή ή φιλοσοφία ανάμειχθηκε αναπόσπαστα με κάποιες άπόψεις γιαπωνέζικου βουδδιστικού Ζέν.

Συνέχεια στό έπόμενο

* JUDO-KARATE * JUDO-KARATE * JUDO-KARATE * JUDO-KARATE *

Φίλοι των πολεμικών τεχνών:

Μόλις εξασφάλισαμε για την Ελλάδα την αποκλειστική αντιπροσώπευση του μεγάλου ιαπωνικού οίκου **TAIHEI TRADING CO., LTD.** για είδη πολεμικών τεχνών.

Ήδη παραλάβαμε δοκιμαστική παραγγελία περιορισμένου αριθμού judogi και karategi (φόρμες για judo και karate) ιαπωνικής κατασκευής και μοναδικής ποιότητας. Όσοι ενδιαφέρεστε για κατάλογο ειδών και τιμών (μικρή ή μεγάλη παραγγελία) τηλεφωνήστε μας στό 8216509 ή γράψτε μας πρós «Ε. Περισίδη, Ρεθύμνου 8, Άθήνα 147».

* JUDO-KARATE * JUDO-KARATE * JUDO-KARATE * JUDO-KARATE *